July/August 1997
липень/серпень 1997 р.

ПРОМІНЬ

Promin

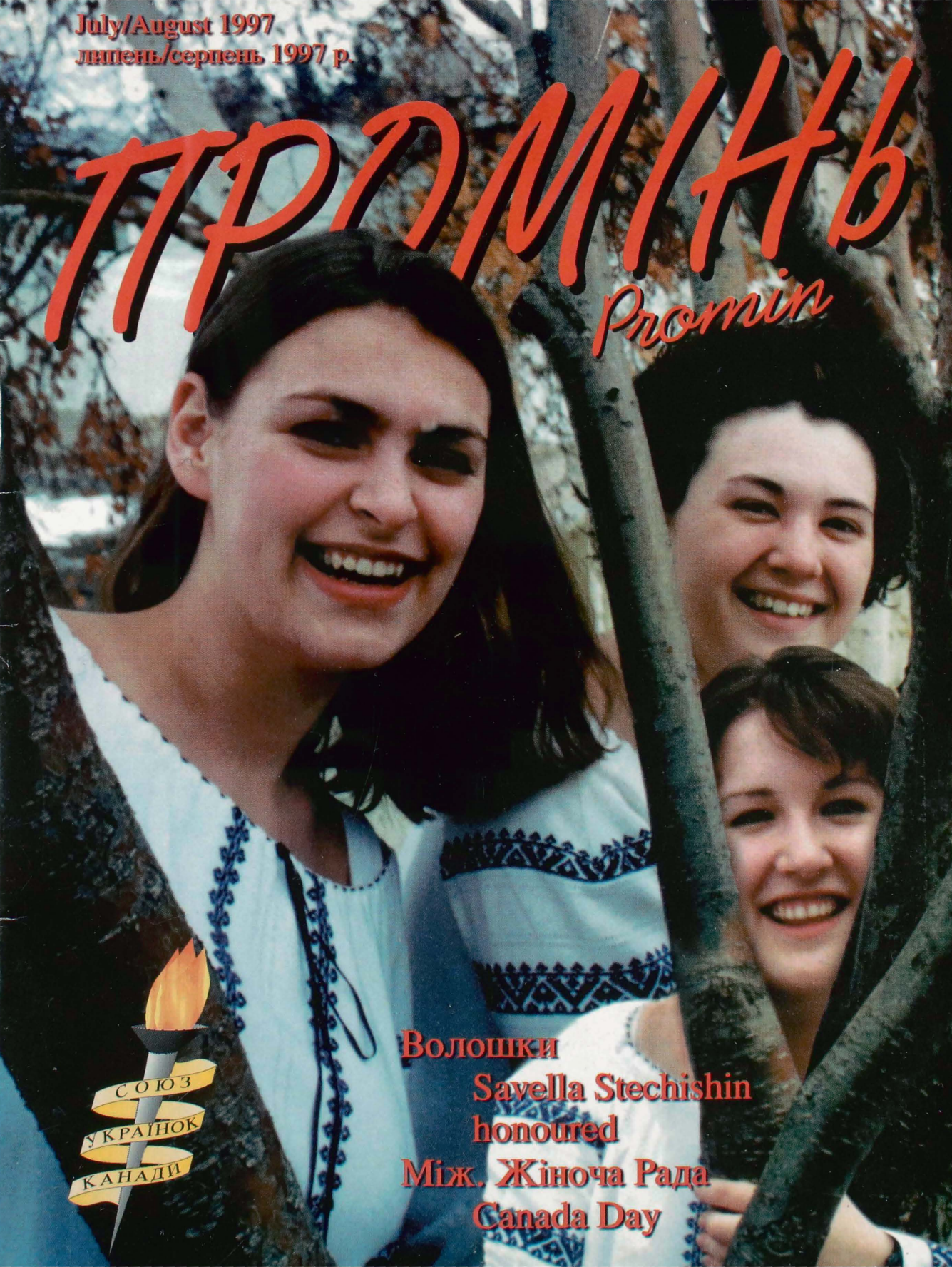

Волошки

Savella Stechishin honoured

Між. Жіноча Рада

Canada Day

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ

РІК XXXVII ЛИПЕНЬ/СЕРПЕНЬ Ч. 6

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор
Оксана Арсено

Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Олена Гринь
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референтка Променя - Галя Щербблюк
Адміністратор - Уляна Криворучко

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне чисо - $2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 73016
Limeridge Mall Postal Outlet
Hamilton, Ontario, Canada
L9A 5H7
Tel.: 905-312-4742 Fax: 905-524-5362
e-mail - isushko@netinc.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA

VOL. XXXVI JULY/AUGUST No. 6

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Editor - Oksana Arseneault
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Olena Hryn
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Administrator - Ulana Kryworuchko

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

TRIDENT Associates Printing
Українська Друкарня ТРИЗУБ
Toronto • St. Catharines
1-800-821-6034

ЗМІСТ CONTENTS

Редакційна..... 1
Editorial

Волошки..... 3
Feature: Voloshky

Жіночі Постаті..... 3
Women of Influence

День Канади..... 4
Canada Day

Референтури..... 6
Convener's Corner

Від Експертів..... 7
From the Experts

Із світу..... 10
Around the World

Проєкт Україна..... 13
Project Ukraine

Життя і Культура..... 14
Life and Culture

Література..... 16
Book Review

Укр. Музей Канади, С.У.К..... 17
Ukr. Museum of Canada, U.W.A.C.

Нашим найменшим..... 18
For our Children

Громадська Хроніка..... 20
Community Events

Квіти Незабутнім..... 37
In Memorium

Пресовий Фонд..... 41
Promin Press Fund

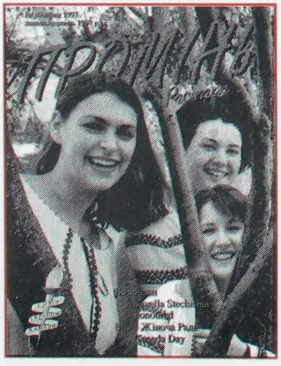

Обкладинка - Данієл Арсено
Cover - Daniel Arseneault

Редакційна

Editorial

Слава Ісусу Христу!

Літо, це час вакацій, відпочинку, родинних зустрічей і на особисте відживлення фізично і духово. В додатку до теплого сонця і пахучих квітів літо дає нам нагоду брати активну участь в різних фестивалях і здвигах, які відбуваються по наших громадах і літніх оселях. Наша молодь учащає на відпочинкові оселі або на курси при наших Інститутах або в Колегії Св. Андрея. Окрім надбання знання в певній ділянці, як на приклад гри на бандурі, українознавство, провідництво, спорт і.т.п., це є чудова нагода виробити знайомство з молоддю інших околиць, яке часто залишається на ціле життя.

В літі припадає Канадське свято "Canada Day", в якому ми як горожани Канади беремо активну участь. В цьому числі журналу подаємо деякі інформації відносно цього свята. Також пропонуємо Вам вірші про Канаду, які написала Рима Поліщук.

Цього літа також припадає 6-та річниця "Незалежности України", радісне свято для всіх нас. Дехто із читачів напевно мають намір відвідати Україну цього літа, і бути на урочистих святкуваннях в Києві. В той самий час, тобто в днях від 20-го до 24-го серпня, у Києві відбудеться Другий Світовий Форум Українців. Канада має право на 20 делегатів на це знаменне зібрання українців їз цілого світу.

50-тий крайовий з'їзд Союзу Українців Самостійників відбудеться в днях від 7 до 10 серпня, ц.р. в Едмонтоні, Альберта, до якого ми в цей час інтенсивно готуємося. Інформації про з'їзд були вислані вже давніше і сподіємося, що в з'їзді візьме участь велике число нашого членства. З'їздовий комітет в Едмонтоні вже довший час працює над тим, щоб намічена програма з'їзду була відповідно виконана так, щоб всі делегати і гості якнайбільше скористали з їх участи в цьому ювілейному з'їзді.

Отож користаймо із літнього сезону, щоб з повною енергією та відсвіженою охотою приступати до нового сезону праці при наших відділах і нашій Українській Православній Церкві.

Бажаю всім Вам спокійного, веселого і радісного відпочинку. Надіюся що побачимося в Едмонтоні в серпні.

До зустрічі!

Орися Сушко

Although summer is typically perceived as "vacation season", for many it is often a busier season than any other. School is out, summer camps begin, work around the house seems to increase. In the end, it always passes too quickly, often without giving us a chance to enjoy the warmth of the season (unless you just moved into a new home with no air conditioning). This is why we must force ourselves to stop for a few moments, put down the paintbrush or the garden hose, relax and take pleasure in the fruits of our labour. Not only is it good for the soul, it's essential.

This summer, many of us will have the good fortune to appreciate the beauty of Edmonton, Alberta during the 50th National Convention of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada. Let's gear up for productive discussions and establishing positive directions towards the 21st century. And while we're at it, let's have fun!

God Bless!

Oksana Arsenault

Voloshky with Ukraine's ambassador to Canada. From left to right: Christina Sokyrka, Marusia Kachkowski, Hi Excellency Volodymyr Furkalo, Nadya Foty

The Voloshky trio is comprised of three university students, Nadya Foty, Marusia Kachkowski, and Christina Sokyrka. All three are lifelong members of CYMK - Ukrainian Orthodox Youth and the Ukrainian Orthodox Church. All three singers are long time members of the Lastiwka Ukrainian Orthodox Youth Choir, and two of the three sang in Ukraine in concerts with the Pavlychenko Ukrainian Folk Dance Ensemble when it toured in 1992. A documentary featuring Voloshky was aired on the television program "Kontakt", and the Voloshky album, "Zatsvily Voloshky Syni", released in 1996, has been given air time on CBC radio both nationally and provincially and is also being played on radio stations in Ukraine. The three members of the ensemble are all graduates of Mohyla Institute Ukrainian Summer School, and have all served as summer youth counselors at Mohyla Institute or at the Trident Ukrainian Orthodox Youth Camp.

Voloshky have begun their performing season which includes appearances at major Ukrainian events in Canada and the United States. Highlighting the Voloshky tour is the American Independence Day Concert which was performed by Voloshky on Saturday evening, July 5th at Soyuzivka, North America's only year round Ukrainian destination resort located in the Catskill Mountains near Kerhonkson, New York. The Independence Day weekend draws more than a thousand visitors to the popular resort. Voloshky will continue to perform at Soyuzivka at scheduled events over the course of the next two weeks during the resort's tourism high season.

Concluding Voloshky's stay in the U.S., will be its July 19th and 20th main stage appearances at the annual Ukrainian Festival at Verkhovyna Summer Resort, also in the Catskills near Glen Spey, NY. There Voloshky will perform with and be accompanied by Ron Cahute and the Burya band of Toronto. Cahute accompanied Voloshky and assisted in the production of their first album of Ukrainian songs entitled "Blossoming".

Another highlight will be Voloshky's first appearance at Canada"s National Ukrainian Festival in Dauphin, MB. Voloshky will perform in all four grandstand performances on August 1st and 2nd, again with Ron Cahute and Burya.

Other appearances in Voloshky's 1997 summer tour are the Veselka Ukrainian Festival, Foam Lake, SK, May 9th and 10th; Vesna Festival, Saskatoon, SK, May 9th and 10th, Mosaic Festival, Regina, SK, June 4th - 6th; Hopak in the Park, Edmonton, AB, June 14th and 15th; Ukrainian Self-Reliance League Convention, Edmonton

AB, August 7th - 10th; and the Karpaty Pavilion at Saskatoon Folkfest, August 14th - 16th.
Christina Sokyrka, Marusia Kachkowski and Nadya Foty are culminating seven years of public performing with this year's summer tour.

Voloshky are especially grateful for the sponsorship support they have received. Their summer tour project has been partially funded by the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko. Other sponsors are Rose Hnatiuk, Saskatoon; the following branches of the Ukrainian Women's Association of Canada: Hanka Romanchych Branch (Saskatoon), Saskatchewan Provincial Executive (Regina), Olena Pchilka Branch (Yorkton), Daughters of Ukraine Branch (Regina), and St. Olha Branch (Ituna), the Ukrainian Orthodox Men's Association, Regina and 'Steppe' Branch (Saskatoon), and the Bayda Kozaks, Saskatoon.

TOAST FROM UKRAINE: Savella Stechishin's contributions celebrated

By Jason Warick of the Star Phoenix, Saskatoon, Saskatchewan, re-printed from the May 16, 1997 Edition

About a dozen women gathered at a Saskatoon restaurant Thursday to honour their friend, Savella Stechishin. It was a modest event, consisting of a lunch and brief speeches, but across the Atlantic Ocean in Stechishin's native Ukraine, the city of Kyiv was celebrating the accomplishments of the 94-year-old Saskatoon woman. Today is her day in Ukraine. "We're very proud of her", said friend Mary Cherneskey.

Stechishin is the first Canadian woman to ever receive an award from the Learned Societies of Ukraine, "honouring Ukrainian women who have contributed greatly to the betterment of the Ukrainian nation." The society gave the honour to Stechishin, who immigrated to Canada at age nine in 1913, and four other Ukrainian women this year. A day is chosen to honour each of the women in Ukraine. The program of events took place Thursday in Kyiv, her hometown. Ukraine's president, dignitaries, media and the public were expected to attend an evening dedicated to Stechishin. "Performers will include noted and learned academics, writers, actors of Kyiv theatres and choir groups," said the program of events. Stechishin's four books, her newspaper columns for the Ukrainian Voice newspaper, and other writings are also on display. The president was also expected to make a special presentation on her behalf.

"Well, this is an honour. I didn't expect it", Stechishin said. "We don't want to lose, we want to preserve our culture. Culture is part of the creative force within us."

Stechishin's most visible contributions are founding the Ukrainian Museum of Canada and writing the world's first Ukrainian cookbook in English. The cookbook, now in its 18th printing, took her six years to write. It is full of recipes and anecdotes of Ukrainian history and traditions. It is being sold around the world from Great Britain to Australia. The book is the major reason she was chosen for the honour, but she has promoted Ukrainian culture in countless other way.

After becoming the first Ukrainian Canadian woman to graduate from the University of Saskatchewan, the mother of three taught Ukrainian there for several years. She founded a local Ukrainian Women's Association in 1923, which has grown to 150 branches across Canada. Honoured with the Order of Canada in 1989, she was also one of the first women to receive a Taras Shevchenko medal from the Ukrainian Canadian Congress. Thursday's award proves Stechishin's accomplishments have not gone unnoticed in her native land.

"I've always tried to fire people up," Stechishin said, sitting at the head of the table. Stechishin's daughter, Zenia, travelled to Saskatoon from Toronto for the lunch. "To juggle all those things -- family, work, writing, I'm amazed on person could do all that," she said. Stechishin has not been back to Ukraine since 1928, but she was content to spend her day with a few friends rather than attend the ceremony in Ukraine. "I'm too old for that," she joked.

Canada Day

День Канади

July 1st was Canada's 130th Birthday!
Here are some interesting facts and folklore about the symbols of our country.

Did you know.....that before 1982 Canada Day had been known as Dominion Day, First of July, Confederation Day, and July the First? Canada Day celebrates the events that occurred on July 1, 1867, when the British North America Act created the Canadian federal government. The BNA Act proclaimed "one Dominion under the name of Canada," hence the original title of the holiday, "Dominion Day." Dominion Day was officially renamed "Canada Day" by an Act of Parliament on October 27, 1982. This change reflected the policy of successive governments to downplay Canada's colonial origins. Canada's national celebration is always observed on July 1, unless that date falls on a Sunday, in which case it is observed the following day.

Origin of the Name "Canada"

In 1535, two Indian youths told Jacques Cartier about the route to "kanata." They were referring to the village of Stadacona; "kanata" was simply the Huron-Iroquois word for "village" or "settlement." But for want of another name, Cartier used "Canada" to refer not only to Stadacona (the site of present-day Quebec City), but also to the entire area subject to its chief, Donnacona. The name was soon applied to a much larger area: maps in 1547 designated everything north of the St. Lawrence River as "Canada."

Cartier also called the St. Lawrence River the "riviere de Canada", a name used until the early 1600s. By 1616, although the entire region was known as New France, the area along the great river of Canada and the Gulf of St. Lawrence was still called Canada.

Soon explorers and fur traders opened up territory to the west and to the south and the area depicted as "Canada" grew. In the early 1700s, the name referred to all lands in what is now the American Midwest and as far south as the present day Louisiana.

The first use of "Canada" as an official name came in 1791 when the Province of Quebec was divided into the colonies of Upper and Lower Canada. In 1841, the two Canadas were again united under one name, the Province of Canada. At the time of Confederation, the new country assumed the name of Canada.

The Maple Leaf

Well before the coming of the first European settlers, Canada's aboriginal peoples had discovered the food properties of maple sap which they gathered every spring. According to many historians, the maple leaf began to serve as a Canadian symbol as early as 1700.

In 1834, the first St. Jean Baptiste Society in North America made the maple leaf its emblem. In 1848, the Toronto literary annual The Maple Leaf referred to it as the chosen emblem of Canada. By 1860, the maple leaf was incorporated into the badge of the 100th Regiment (Royal Canadians) and was used extensively in decorations for the visit of the Prince of Wales that year.

Alexander Muir wrote "The Maple Leaf Forever" as Canada's confederation song in 1867; it was regarded as the national song for several decades. The coats of arms created the next year for Ontario and Quebec both included the maple leaf.

The maple leaf today appears on the penny. However, between 1876 and 1901, it appeared on all Canadian coins. The modern one-cent piece has two maple leaves on a common twig, a design that has gone almost unchanged since 1937.

During the First World War, the maple leaf was included in the badge of the Canadian Expeditionary Force. Since 1921, the Royal Arms of Canada have included three maple leaves as a distinctive Canadian emblem. With the proclamation of Canada's new flag in 1965, the maple leaf has become the most prominent Canadian symbol.

Canada Day

День Канади

The History of the National Anthem

"O Canada" was proclaimed Canada's national anthem on July 1, 1980, 100 years after it was first sung on June 24, 1880. The music was composed by Calixa Lavallee, a well-known composer; French lyrics to accompany the music were written by Sir Adolphe-Basile Routhier. The song gained steadily in popularity. Many English versions have appeared over the years. The version on which the official English lyrics are based was written in 1908 by Mr. Justice Robert Stanley Weir. The official English version includes changes recommended in 1968 by a Special Joint Committee of the Senate and House of Commons. The French lyrics remain unaltered.

The Maple Tree

Trees have played a meaningful role in the historical development of Canada and continue to be of commercial, environmental and aesthetic importance to all Canadians. Maples contribute valuable wood products, sustain the maple sugar industry and help to beautify the landscape. Maple wood, which varies in hardness, toughness and other properties, is in demand for flooring, furniture, interior woodwork, veneer, small woodenware, and supports several flourishing industries in eastern Canada. Maple is also highly prized in furniture building and cabinet-making.

Since 1965, the maple leaf has been the centrepiece of the National Flag of Canada and the maple tree bears the leaves that have become the most prominent Canadian symbol, nationally and internationally. Maple leaf pins and badges are proudly worn by Canadians abroad, and are recognized around the world. Although the maple leaf is closely associated with Canada, the maple tree was never officially recognized as Canada's arboreal emblem until 1996.

Many Canadians in the forestry sector have long requested that the Government select the maple tree as Canada's arboreal emblem. They now enjoy the use of the maple tree as an official symbol when promoting Canada as a world leader in sustainable forest management. All provinces have established arboreal emblems and this emblem is an important element within the family of national symbols.

The maple tree was officially proclaimed national arboreal emblem of Canada on 25th April, 1996. It was published in the Canada Gazette 15th May, 1996.

ПОДЯКА

Серед Вас знайшла я крила
В час земного існування,
Птахом щастя прилетіла,
Прикликаючи натхнення,
Щоб співати Вам пошану
Не за те, що більшість сиві,
А за те, що душі Ваші
Світлі, чисті і красиві
Зберегли найголовніше
Те, що серце надриває:
Біль сумний за Україну,
За життя рідного краю.

Ще у Вас знайшла я церкву,
Що хрестом піднялась в небо
І в долонях нам принесла
Світло від самого Бога.

Серед Вас знайшла я друзів,
Що виховують надії,
Пригортають вас до себе
Завітаючи до мрії.

Тож хай Господь пошле Вам щастя
І серцем Ви не знатиме розлуки.
А я скажу Вам, що люблю Вас всіх,
Цілую щиро Ваші руки.

Красуня Оттава дрімає під зорею,
Закоханий Парламент любується нею.
Рожевий сніг жваво по дахах стрибає,
Пистун-вітер гучно в вікнах завиває.

Оттава річка ледь біжить
Розплітає коси,
Поруч з нею ліс тремтить,
Поглядає скоса.

Цей вірш "Подяка"і вірш "О Канада" на сторінці 31 написала Рима Поліщук, дружина генерального секретара Української Амбасади в Оттаві. Вони повернулися в Україну цього літа. Пані Поліщук лишила нам ці і інші чудові вірші,в яких передано її враження підчас побуту в Канаді. О. С.

Референтури

Convener's Corner

Промінь

Я дуже горда з нового формату "Промінь". Хоч кожне число Променя подає новини з українського літературного й суспільно-громадського життя, на мою думку сучасне видання більш естатичне, різноманітне і цікавіше для українського та англійського читача. Відновлений журнал стає корисним і цікавим для цілої родини. Отже доложім усіх зусиль на підкріплення видання журналу. Як в минулому так і тепер, нашим обовязком є забезпечети дальше існування і майбутність журналу. Допоможіть нам здійснити це забезпечення такими способами:

1. Просимо референток провінційних екзекутив і відділів Союзу вести активну кампанію за новими передплатами. Запрошуйте всіх членок передплачувати журнал і також старайтеся зацікавити ширше українське громадянство стати передплатниками.
2. Жертвуймо на пресфонд журналу "Промінь" при кожній нагоді, на приклад - родинні побажання, уродини чи ювілеї.
3. Читайте "Вісті з Централі" і інші цікаві статті на зборах, щоб поширити зацікавлення журналом.

Ми тепер працюємо над справою, щоб бажаючі могли пожертвувати більші суми або залишити завіщення на Промінь. Подамо деталі як всі справи будуть узгідненні. За тимчасовими інформаціями просимо вдаватися до краєвої референтки Променя Галі Щерблюк адресу або телефон подані при кінці цієї статті.

Вже маємо деякі оголошення від різних підприємців і професіоналістів, які будемо поміщувати в наступному числі журналу. В цей спосіб підкріпимо журнал фінансово. Просимо референток або заряди по відділах включитися до цієї акції і звертатися до місцевих підприємст і професіоналістів подавати оголошення до журналу. Для Вашої інформації подаємо ціни на оголшення:

На один рік -
1/4 сторінки - $250.00
1/3 сторінки - $375.00
1/2 сторінки - $500.00
Візитівка (business card) - $150.00

За одноразове оголошення -
1/4 сторінки - $35.00
1/3 сторінки - $45.00
1/2 сторінки - $60.00
Візитівка (business card) - $20.00

Галя Щерблюк
Референтка Променя

Прошу звертатися до мене на адресу:
Helen Scherbluk
9 Tettenhall Road
Etobioke, Ontario
M9A 2C2

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift.

Please send Promin to the following from: _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ years at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 73016, LIMERIDGE MALL POSTAL OUTLET, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L9A 5H7

Поради від Експертів

From the Experts

QUESTION.....

My sister's son is entering an Ontario University this fall in a 4-year program. She has expressed to me a concern about the cults that are known to be active at this university. The boy is a "loner" by nature. What can she do to prepare and "cult-proof" her son? What are cults and how do they go about exerting an influence over young people? My sister and I would appreciate any information you can give us.

This month's expert is Fr. Bohdan Hladio of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral in Hamilton, Ontario.

The first thing that must be said is that you have good reason to be concerned. Young people are often at the most vulnerable point in their lives when they go away to university, and cults tend to have well organized branches on or near most large universities. By playing upon the feelings of loneliness and insecurity of university students they present a real threat to the well being of individuals and families.

What kind of threat do cults specifically present? We can loosely expose the difference between a legitimate religion and a cult as the difference between "open" and "closed" religious organizations. In other words, religions tend to be open to the conversion of others, and operate in the open - for example, one may not agree with everything that the Orthodox church teaches, but it is possible to become acquainted with the teaching and worship of the Orthodox church (or any other Christian denomination, for that matter) through both intellectual learning (reading, conversation, research) and experience (by attending services) even if one is not Orthodox. Cults tend to be closed to outsiders - cult members are not permitted to read about other faiths, speak or pray with those of other faiths, and often are under a very tight form of discipline which places obedience to the cult, or cult leader, far above personal freedom. In extreme cases this involves a total renunciation of family and friends, and even a renunciation of any personal freedom to the degree of de facto slavery.

In the spiritual sphere it is obvious that the danger of joining a cult is the same danger posed by murder, adultery, or any other grave sin - it is the danger of eternal damnation. We, along with the righteous Fathers and Mothers of the Old Testament, the apostles and disciples, and all the saints, understand that God has given us all that is neccessary for our salvation - and that everything neccessary is found in the Church. Anyone who would say to us that there is some secret knowledge which was lost for "x" number of centuries, or that they have been given secret knowledge by an angel, or through the agency of their own intellect, is not preaching Christianity. So how do we prevent our young people from being taken in by these "wolves in sheep's clothing" who certainly talk a good game and probably know how to approach our young people better than most of us do? First of all, it must be said that if a young person has not had a proper parish life for the first 18 years of their life, there is really not much that can be done now. This is the time we realize how important a Christian upbringing is for our children. If a child is grounded in the faith by attending services every week, by receiving formal religious instruction in church school, and especially by the teaching and example of their parents, there is little chance of them being taken in by these charlatans. The lines of communication to the family and parents must be open, and even though this is a time of exploration (if not rebellion)for many young people, there is nothing worse than witholding parental and familial advice, concern and love.

Most university towns have Orthodox parishes nearby. Contact the priest and make sure that they know that your child is there. Even if the student does not wish to be a part of the parish life, they should still attend services, and it's a resource should any questions arise. Besides, if the child is searching at this time, why not present them with the opportunity to learn about their own Church.

Brochures and information about cults is readily availiable from any good Orthodox bookstore (the Consistory bookstore can be reached at 1-800-804-6040) - and this information should be given to any students before they leave for university, for if they are taken in they will certainly not want to see any negative press about the cult; indeed, they won't be permitted to read it.

Поради Від Експертів

From the Experts

In closing, it must be said that we are not talking about the difference of studying medicine or law, we are speaking of something much more fundamental. Leaving the Church is a grave sin - equal to spiritual death - and this is the danger our young people face, whether from the Jehovah's Witnesses, the Mormons, the Church of Christ, the Hare Krishna, the Moonies, or any other of the myriad of sects, many of which call themselves Christian, and which seem to sprout up like mushrooms after a rain in our spiritually unstable culture.

We can be sure that our Holy Orthodox Church is a safe haven, filled with the teaching of Our Lord, not some 19th or 20th century false prophet suffering from spiritual delusions. We can be sure that even though the ascetic journey of Orthodox Christianity is not an easy path, it will never lead us to physical or spiritual ruin. And we can be very sure that those who are a part of the Church, who take part in the Holy Mysteries often, pray every day with the Church and study their faith will be guarded by the Holy Spirit from all evil.

Again, there is not much we can do when a child leaves for university - if the groundwork hasn't been laid by then, it's a dangerous situation. But we can always abide by the advice given by a spiritual father who, when asked by a distraught mother about what she could say to her child, so that they would be closer to God, replied "Speak more to God about your child, rather than to your child about God".

- Fr. Bohdan Hladio
Hamilton, Ontario

As our young people today mature and grow, there are an endless number of issues that we need to be on the look-out for. Some of these issues are more familiar to us than others. The following commentaries have been re-printed from "Facts for Families", developed and distributed by the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry.

CHILDREN & TV VIOLENCE

American children watch an average of three to fours hours of television daily. Television can be a powerful influence in developing value systems and shaping behavior. Unfortunately, much of today's television programming is violent. Hundreds of studies of the effects of TV violence on children and teenagers have found that children may become "immune" to the horror of violence; gradually accept violence as a way to solve problems; or imitate the violence they observe on television and identify with certain characters, victims and/or victimizers.

Extensive viewing of television violence by children causes greater aggressiveness. Sometimes, watching a single violent program can increase aggressiveness. Children who view shows in which violence is very realistic, frequently repeated or unpunished, are more likely to imitate what they see. The impact of TV violence may be immediately evident in the child's behavior or may surface years later, and young people can even be affected when the family atmosphere shows no tendency toward violence. This does not mean that violence on television is the only source for aggressive or violent behavior, but it is a significant contributor.

Parents can protect children from excessive TV violence in the following ways:
- pay attention to the programs their children are watching.
- set limits on the amount of time they spend with the TV.
- point out that although the actor has not actually been hurt or killed, such violence in real life results in pain or death.
- refuse to let the children see shows known to be violent, and change the channel or turn off the TV set when something offensive comes on, with an explanation of what is wrong with the program.
- disapprove of the violent episodes in front of the children, stressing the belief that such behavior is not the best way to resolve a problem.

Parents should also use these measures to prevent harmful effects from television in other areas such as racial or sexual stereotyping. The amount of time children watch TV, regardless of content, should be moderated, because it keeps children from other, more beneficial activities such as reading and playing with friends. If parents have serious difficulties setting limits, or deep concerns about how their child is reacting to television, they should contact a child and adolescent psychiatrist for help in defining the problem.

TEENAGERS WITH EATING DISORDERS

Overeating related to tension, poor nutritional habits and food fads are relatively common eating problems for youngsters. In addition, two psychiatric eating disorders, anorexia nervosa and bulimia, are on the increase among teenage girls and young women. These two disorders also occur in boys, but much less often. The child and adolescent psychiatrist is trained to evaluate, diagnose, and treat these psychiatric disorders which are characterized by a preoccupation with food.

Parents frequently ask how to identify symptoms of anorexia nervosa and bulimia. The fact is that many teenagers are for many months or years successful in hiding these serious and sometimes fatal disorders from their families. Parents should be on the lookout for various symptoms and warning signs of anorexia nervosa and bulimia:

- A teenager with anorexia nervosa is typically a perfectionist and a high achiever in school. At the same time, she suffers from low self-esteem, irrationally believing she is fat regardless of how thin she becomes. Desperately needing a feeling of mastery over her life, the teenager with anorexia nervosa experiences a sense of control only when she says "no" to the normal food demands of her body. In a relentless pursuit to be thin, the girl starves herself. This often reaches the point of serious damage to the body, and in a small number of cases may lead to death.
- The symptoms of bulimia are different from those of anorexia nervosa. The patient binges on huge quantities of high-caloric food and then purges her body of dreaded calories by self-induced vomiting and often by using laxatives. These binges may alternate with severe diets, resulting in dramatic weight fluctuations. Teenagers may try to hide the signs of throwing up by running water while spending long periods of time in the bathroom. The purging of bulimia presents a serious threat to the patient's physical health, including dehydration, hormonal imbalance, the depletion of important minerals, and damage to vital organs.

With proper treatment, teenagers can be relieved of the symptoms or helped to control these disorders. Parents who notice symptoms of anorexia or bulimia in their teenagers should ask their family physician or pediatrician for a referral to a child and adolescent psychiatrist who works comprehensively in the treatment of these disorders.

CHILDEN AND DIVORCE

Parents who are getting a divorce are frequently worried about the effect the divorce will have on their children. These parents may be preoccupied with their own problems but still realize that they are the most important people in their children's lives.

While parents may be devastated or relieved by the divorce, children are invariably frightened and confused by the threat to their security. Some parents feel so hurt or overwhelmed by the divorce that they may turn to the child for comfort or direction. Divorce can be misinterpreted by children unless parents tell them what is happening, how they are involved and not involved and what will happen to them.

Children often believe they have caused the conflict between their mother and father. Many children assume the responsibility for bringing their parents back together, sometimes by sacrificing themselves. Vulnerability to both physical and mental illnesses can originate in the traumatic loss of one or both parents through divorce. With care and attention, however, a family's strengths can be mobilized during a divorce, and children can be helped to deal constructively with the resolution of parental conflict.

Parents should be aware if there are signs of persistent stress in their child or children. These may include loss of motivation for school, or for making friends or even for having fun. Other warning signs include sleeping too much or too little, or being unusually rebellious and argumentative within the family.

Children need to know that their mother and father will still be their parents even though the marriage is ending and the parents won't live together. Long custody disputes or pressure on a child to "choose sides" can be particularly harmful for the youngster and can add to the damage of the divorce.

Parents' ongoing commitment to the child's well-being is vital. If a child shows signs of stress, the family doctor or pediatrician can refer the parents to a child and adolescent psychiatrist. He or she can evaluate and treat the symptoms caused by stress. In addition, the child and adolescent psychiatrist can meet with the parents to help them learn how to make the strain of the divorce easier on the entire family.

Around the World Із Світу

З ліва на право: Др. Людмила Гановська (з України), Орися Сушко, Марія Драч (з України), Галина Мельник-Марко

Ми попередньо подавала інформації відносно конференції Міжнародної Жіночої Ради, яка відбулася в Оттаві, Онт. в червні, ц.р. В імени бл. п. Галини Гнатишин, матері бувшого Генерального Гувернатора Канади, Дос. Романа Гнатишина, Національна Жіноча Рада Канади, створила спеціальний фонд, щоб на цю конференцію запросити з України визначну діячку до участи, як представницю жіноцтва України.

З усіх номінацій, які НЖР одержала, вибрано і запрошено Дост. Марію Драч, голову Міжнародної Організації "Жіноча Громада". Ми радо прийняли цю вістку бо СУК подали її кандидатуру. Ця організція діє в усіх областях України, як також в Молдавії, в Чехії, в Німеченні і інших країнах Европи. Союз Українок Канади допоміг в спонсоруванні п-ні Драч тим що фонд, який створила НЖР покривала тільки кошта подорожі, всі інші видатки як помешкання в резиденції і додаткові квитки з приємністю покрила централя Союзу Українок Канади. Сердечна подяка належиться всім тим що жертвували на проєкт і також всім що причинилися до успіху їх перебування в Канаді. Про це буде більш детально подано в наступному числі журналу. Я брала участь в конференції НЖР і мала честь супроводити п-ні Драч до Оттави і на бенкеті НЖР представити її учасникам. Слідує текст мого представлення а опісля її доповідь

Orysia Sushko's introduction of Maria Drach at the National Council of Women's Banquet, Ottawa, Ontario, June 1997

I am honoured to have the privilege of introducing the woman selected as recipient of the Dr. Helen Hnatyshyn Memorial Tribute. Maria Drach is the president of Zinocha Hromada (Women's Society) of Ukraine. In its ranks are women with various professional backgrounds, faiths and opinions, but what ties them together is the ideal of a truly free and democratic Ukrainian society, in which women will be recognized as equal partners. Zinocha Hromada was originally founded in Ukraine at the turn of the 19th century. In 1989, after fifty years of oppression under communism, the Women's Society was re-activated with the People's Movement of Ukraine, at a time of political changes in the Soviet Union. When Ukraine gained its independence, the Women's Society became an independent, non-governmental organization and is funded by public donations, international charitable organizations, and a continuing fund-raising effort by the organization. It is a non-profit, charitable, educational, organization dedicated to the promotion of social welfare and the building of a civil society in Ukraine as well as the promotion of civil, economic and political participation of women.

Maria Drach brings to the organization many talents, which include skillful organizational abilities, total dedication to its ideals, great zeal and energy, a deep devotion to the cause, national pride and an undying faith in the future of her nation. I personally witnessed her effective leadership when I spoke at their international conference "Women and Democracy" in Kyiv in 1995 . She has a very special way of involving her membership in various projects and thus utilizing their expertise to further the cause of their organization.

Maria attained a doctorate at the Kyiv National University in the area of Mathematics. After completing her studies she lectured at the university as a professor of mathematics. During her tenure at the university she was involved in various areas of research. Even while teaching at the University, Maria was very keenly involved in whatever action or movement that she felt would be a positive move towards the freedom of her nation. Her fervent desire to assist in any way possible to bring this to fruition called her to her role as president of Zinocha Hromada in 1989. The organization has

flourished under her leadership and presently has a membership of 15000 women in Ukraine and other Eastern European countries.

Maria and her husband Ivan Drach live in Kyiv, the capital of Ukraine, and have two children. Their daughter Maryanna is presently working on her doctoral thesis in International Affairs at the Kyiv National University, while their son Maksym is a medical doctor. Her husband Ivan is a renowned Ukrainian author, poet and activist, who was the first president of the RUKH, the people's movement for restructuring in Ukraine, which ultimately resulted in Ukraine's achieving her independence in 1991. Presently he chairs the Congress of Ukrainian Intelligentsia, and the World Coordinating Committee of Ukrainians, which is preparing for a world conference in August of this year.

One of Maria's most fervent hopes is the restablishment of the Ukrainian National Council in Ukraine, so that Ukraine can once again become a member and a full participant in the ICW after an absence of 77 years. Knowing Maria's capabilities and determination, I have no doubt that this goal will be achieved. Please welcome Maria Drach from Kyiv, Ukraine!

WOMEN OF UKRAINE: THE CHALLENGES OF TRANSITION

It is a great honor for me to be a guest of the National Council of Women of Canada. I would like to express my deep appreciation to the Helen Hnatyshyn Award Committee for selecting me as a candidate for this award and making my trip to Canada possible.

Women in Ukraine make up the majority - 54 per cent - of society, but they rarely, if at all, appear in key positions. There are no women ambassadors, only one woman is a Cabinet Minister, 4 per cent of women are members of Parliament, but not one chairs a parliamentary committee. Even a national delegation to the Beijing Conference on Women was chaired by a man. However, should one try to assess the status of women in Ukraine by legislature or education level, it would appear that women enjoy equal rights in society. In fact, there is nothing in the Ukrainian Constitution that contradicts the Convention on All Forms of Discrimination Against Women. Such a gap in real and legal status of women proves to be an immense task to overcome.

In addition, Ukraine is undergoing a challenging transition from communism to democracy and a market economy. While this process provides many opportunities, it appears that women bear the burden of transition. They have to take care and feed the families at a time when wages and pensions are often not being paid for months. According to official data, women constitute 70 per cent of all registered unemployed persons.

In this situation some women call for the return of traditional values, such as family and children. In their view, quotas for the representation of women that had existed in Soviet times are to blame for the worsening of women's status. No wonder many consider feminism to be derogatory. But there are others who believe that women could and should define their own destiny and take care of the future of their children and thus actively participate in the public life of the country. In the words of one of the greatest Ukrainian poets of the 19th century Lesya Ukrainka, "there is no freedom without power".

After independence, women's groups in Ukraine have literally mushroomed. Now there are at least 70 officially registered women's organizations that operate from the local to national level. I am proud to chair one of the largest national women's NGO's in my country: "Zinocha Hromada" or in English "Women's Society". The organization is headquartered in Kyiv and works to promote the welfare and interests of women.

"Zinocha Hromada" has an exciting history. It was originally founded at the turn of the 19th century and after many years of prohibition under communism it was reactivated as a part of the People's Movement of Ukraine in 1989. When Ukraine regained its independence, "Zinocha Hromada" became an independent non-governmental organization and now numbers about 15 thousand members that unite local chapters across the country. Large chapters are divided into sections according to the interests of their members. For instance, the Kyiv chapter is divided into sections of education, science and information, ecology and medicine, family issues, ethnography and charity.

Recognizing that women's well-being is closely interconnected to the general community welfare, "Zinocha Hromada" works towards combating poverty and social disintegration, while encouraging social, educational and cultural community initiatives. For example, in 1996 "Zinocha Hromada" launched a project on AIDS prevention and with support from the United Nations Office in Ukraine it publishes a monthly newsletter Society against AIDS, which is distributed to NGO's in Ukraine, Belarus and Moldova. In 1993 "Zinocha Hromada" was instrumental in the creation of the Women's Academy, which organizes a wide-ranging series of lectures and discussions, from women's studies to health care in the aftermath of the Chernobyl nuclear accident.

The group also has been active in encouraging Ukraine business women. This year we conducted a special course in Kyiv for 20 qualified women, who trained as instructors in the field of enterprise development with special emphasis on gender aspects of business. We worked together with our Italian counterpart - FORMAPER, which is a special agency of the Milan Chamber of Commerce, and with the support of the European Union TACIS program. The project has been very successful and we now receive many inquiries from women who wish to start their own business and need some guidance.

Recognizing the fact that, regardless of their political beliefs, women in Ukraine face common problems, "Zinocha Hromada" actively encourages the consolidation of women's movement in the country. Right now there is no National Women's Council in Ukraine, but there is a Permanent Conference of Women's Organizations, which, in my opinion, might serve as a transitional forum for exchanging different views and defining common strategies of action. Meanwhile "Zinocha Hromada" has long called for reestablishing the Ukrainian Women's Council in order to lobby women's interests and promote international cooperation by joining the International Council of Women. After years of dominance of one ideology and one women's organization, some women are very suspicious of the so-called "unification".

However, in recent years we also have witnessed significant progress in the consolidation of the women's movement. In February 1994, "Zinocha Hromada" held the First Conference of All Women's Organizations of Ukraine and created the "Women's Rada Voting Block" on the eve of parliamentary elections. But the truly breaking point was the Beijing Conference and NGO Forum. For the first time, more than 50 Ukrainian women participated in such an important international gathering. Embarking upon this experience, last year "Zinocha Hromada" held the national conference " Beijing Strategies: Programme of Action of Ukraine", which was organized by several women's NGO's and the United Nations Office in Ukraine with the support from the British Council. The Conference elaborated a national strategy and adopted a platform of action for women's non-governmental organization in Ukraine in line with recommendations of the Beijing Declaration and Platform of Action.

In conclusion, I would like to emphasize that if Ukraine is to become a true democracy, then women must be equal participants in all spheres of public life. In recent years women of Ukraine made the first step towards this important goal, but many more challenges lie ahead. I believe that international cooperation and solidarity will greatly add to the success of this endeavour. Thank you.

Для тих відділів чи осіб, які бажають допомогти "Жіночій Громаді" в їх проєктах, тобто крайовій упарві чи окремим осередкам, можна прямо звертатися до п-ні Драч на нижчеподану адресу і телефон. О.С.

Maria Drach, Chair
"Zinocha Hromada" (Women's Society)
6, Zolotovoritska Street
Kyiv 252034, Ukraine
tel/fax +380 (44) 227 24 01

Проєкт Україна

Project Ukraine

The Ukrainian Women's Association of Canada, St. John's Cathedral Branch, Edmonton, in collaboration with Grant MacEwan Community College invites you to participate in:

PROJECT UKRAINE

Project Ukraine is the translation into Ukrainian of nursing manuals developed by Grant MacEwan Community College. The translated manuals will provide current health care information to 350,000 nurses in the workforce in Ukraine and to 110 schools of nursing preparing new graduates. We believe that the increased knowledge and skills of these health professionals will lead to better health of the general population in Ukraine. The cost of translating, printing and distribution is estimated at $100,000. A tax deductible receipt will be issued for all donations. (Please make cheques payable to UWAC, St. John's Cathedral Branch).

For further information contact: Anna Zwozdesky, phone: 403-430-0599; Lillian Gregory, phone: 403-438-4663; G. Nakonechny, Dean Health and Community Studies Division, Grant MacEwan Community College, phone: 403-497-5155.

One of the first donors to PROJECT UKRAINE was Anna Gregory of St. Michael's Extended Care. A week before she passed away, she made a final donation as the campaign to raise funds got under way by the Ukrainian Women's Association, St. John's Cathedral Branch. In 1995, when doctors from Ukraine in the exchange program OSVITA toured St. Michael's Extended Care and had a lengthy discussion with Anna Gregory, only then did she realize how far medical teachings in Ukraine were behind Canadian standards. She made it known to them that she had state of the art care -- personal, meals, tours, entertainment.

Союз Українок Канади відділ при Катедрі в. Івана в Едмонтоні у співпраці з Громадським Коледжем імені Ґрента МакЮена запрошує Вас внести свою частку пожертвувань у здійснення

ПРОЄКТУ УКРАЇНА

Проєкт Україна є переклад на українську мову посібників з медсестритства, розроблених Громадським коледжем імені Ґрента МакЮена. Перекладені посібники з медсестритства забезпечать найновішою інформацією з питань охорони здоровя понад 350 тисяч медсестер в Україні, що становлять головну силу практикуючих медсестер, а також 110 шкіл медсестритства, які готують молодих спеціалістів. Ми щиро віримо, що підвищення знань цих спеціалістів охорони здоровя сприятиме покращенню здоровя всього населення України. Кошти за переклад, друк та розповсюдження матеріалів становлять 100,000 доларів. Квитанція для прибуткового податку буде вам надіслана. (Надсилайте чеки на адресу Союзу Українок Канади, Відділу при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні).

За подальшою інформацією звертайтеся до Анни Звоздецької, тел 403-430-0599; Люби Ґрегорі, тел 403-438-4663; Джері Наконечної, Декана факультету оздоровчих та суспільних наук, тел 403-497-5155.

Однією з перших жертводавців на Проєкт Україна була Анна Ґрегорій. Вже за тиждень перед упокоєнням вона зробила інше пожертвування, коли Союз Українок Канади при Катедрі в. Івана розпочав збір коштів. Вона чітко розуміла в 1995 році як далеко медичні знання в Україні відстають від Канади, коли лікарі, які перебували на обміні по програмі ОСВІТА оглядали дім опіки ім. Св. Михаїла і мали довгу зацікавлену розмову з нею з даного предмету. Вона неодноразово повторювала, "Канадці, особливо старші люди, як я, маємо найліпшу медичну опіку, особистий догляд, чисте тепле приміщення (витвір мистецтва) і добре приготовлену поживну їжу."

- Lillian Gregory, Committee Member

STEPPING STONES
The Kiez-Zurbyk Family History
1899 - 1990

During the days of my childhood on the homestead, it seemed the sun was always shining as it was the home base of a wonderful family. Although my mother and father had drifted apart in their later years, I still consider that we had a terrific time growing up as youngsters, maturing to adulthood, and leaving home to start new lives for ourselves. We always came back to the home place to enjoy our parents' company, their hospitality, their relatives, but most of all, the camaraderie of nine brothers and sisters. These are the greatest memories in the world.

I have a strong and stubborn determination in me, always wanting to achieve more in life from the time I was born to the present day. There is one goal that I would like to complete and that is to compile the history of our grandparents, our parents and their children, and to preserve some thoughts and ideas of life during the early part of this century.

The first half of the 20th century were the "growing up" years of we nine children. Our lifestyle in part reflects the ideals and customs relayed to us by our parents when we were young. Our character and temperament reflects a blend of both our mother and father and their parents.

In the wilderness of this new land where the Ukrainians settled, it was unbelievable that anyone from a settled country could at all survive. Our forefathers who came out into barely surveyed territory had to build mud houses, crude log homes, and had to clear land of trees and to break sod to grow their food. These challenges brought out the best in the early pioneers. The land where our forefathers settled was largely covered with poplars, willow and spruce, along with some grassed areas and slough bottoms. These settlers came in search of opportunity and freedom. They brought with them an energy that was directed to their self-preservation. They were God-fearing, so they brought their faith in religion. They were alone, so they brought their spirit of cooperation and good will to work with one another.

These ingredients were so prevalent that communities and social structures grew and a family like ours developed into the group that it is today. Where there was no church, our parents built one; where there were no schools, our parents saw the need to build and support them; and where there were no highways, the men would build them, and our standard and quality of life improved.

Our early pioneers gave a lot of themselves to ensure that life would be better for those that came and for those that are yet to come. Our babies delivered by midwives survived, our sicknesses were treated at first with home remedies and then with better food, better heath care and better hospitals. It is this spirit and unending drive which has made our country a better place in which to live. This is our parents' legacy to future generations.

I am proud to introduce this history book with its five generations.

- Nellie Anastasia (Kiez) Hrytsak

The Editor was our son Roman Hrytsak. I am a widow since 1978, but I honour our Ukrainian people that have reached the 70th year of the Ukrainian Women's Association of Canada and the 37th year of our journal "Promin".

THE WIDOW

They bury the husband with the religious quote, "He goes to where there is no sickness, sorrow or sighing." But the widow remains to carry on with all these emotions. Everyone cries and bemoans his passing while the widow tries to carry on as if impervious to the burden that befalls her. He gets the praise, the recognition; no one knows how much of his greatness was due to her encouragement, patience, cooperation, love and adaptation to his role.

Suddenly, the widow's purpose changes. We are left to grasp at straws. People approach us but cannot find the words to soothe us. Any words are better than none. Any words that convince us, that prop us up and make us grope with harsh reality. Most comforting words are those that prove to us that life is worth living; that give us strength to face another day. From the depths of grief we rise to build from shattered dreams. We turn to the events we can control and grasp. We find a purpose for our existence, a purpose that cries out for help. Often it is obvious, right in our own community: the church, individuals, the family.

We acknowledge talent we never knew we had and develop it. We built "from stress to success". We define a role to suit our individual needs. We reach out to build anew. No doubt that our family, our cultural and religious upbringing plays a part in the way we solve our problems. Speaking for myself, I referred to the early days before counselling was accepted as a way to guide us. Having considered how my auntie, my mother, my friends made the adjustment, I knew it could be done, but could I do it?

From time to time, my neighbour reported to me that there is a new widow on our block -- just happened. She would comment, "I wonder who will be the next one?" I felt rather spooked and privately speculated, "Maybe you, surely not I." How vain one can be when there is no pain. Well, not far down the road of life she lived to count me in as another one. Hmmm....only then I knew how much it hurts! No one to talk to but a lot of sympathy cards, and a house full of flowers! Sometimes they vexed me, yet they were part of the necessary healing process. In conversation, my husband was referred to as "the late Mr. ____". "How dare they refer to him that way?" I thought. He is dead just a few hours or days. This is too shocking. How devastating! How cruel reality can be! To me he is still alive! Don't tear at my wounded heart! And I a widow. I do not deserve this label! Later, I became more accepting.

People seemed afraid to approach me for they knew that any word would make me cry. True, I had to cry it out. But any words were better than none. To be ignored, I felt like I too had died and I wasn't sure I hadn't. So this is how it is to be a widow! It's madness! I was invited to tea by a very kind acquaintance. She introduced me to the women present. They were all widows. "Is this my world?" I wondered. "Do I fit into these shoes?"

Then there was the woman who feared that if I speak to her husband, I am interested in taking him away from her. I have enormous respect for the marriage sacrament and would never stoop down to that level. I have spoken to other widows who felt the same repercussions from their best friends. My marriage was broken. Could I in sound conscience and religious belief impose such sorrow on anyone else? Never! Thank God that there are a lot of understanding people who trusted me as the person I always was, with respect and friendliness that meant so much on the road to recovery.

Widowhood is such a private matter, that most of us dare not to bring it out into the open. We bear it alone and in the privacy of our prayers. I do not pretend to represent every widow's feelings as there must be a wide range of them on this subject. My particular case was in the category of "shock". I am prepared to listen to other women's experiences and reactions and learn from them. So far this subject appears to be "taboo". Perhaps we fear we would bore those around us or appear to be asking for pity. I presume that for widowers, it would be even harder to speak out on the subject.

I know now what it is to be a widow, for in my generation there are many. They are people who have overcome or who have masked their pain. They are contributors to our society in many different ways. They are sympathetic, understanding and humbled. They have learned to accept the bitter and the sweet and love life again and thank God for its goodness.

- Lena (Vaselena) Gulutsan

Book Review

Література

THE BREAKING POINT
by Nicholas Regush
"Understanding your potential for violence"
Published by Key Porter Books Ltd., Toronto, 1997

Nicholas Regush was born and raised in Montreal. He attended Sunday School at the St. Sophia Ukrainian Orthodox Cathedral, Language School on Saturdays, and was a member of CYMK. He taught journalism at Dawson College in Montreal in the years 1971 to 1981. He worked as an investigative reporter for the Montreal Gazette from 1982 to 1993, specialising in medical and science issues.

It was in 1993 that he published, "Safety Last: The Failure of the Consumer Health Protection System in Canada". This book was reviewed in the 1993 July-August issue of Promin by the author of this article.

Regush now works for ABC News, producing segments on health and science issues for World News Tonight with Peter Jennings and documentaries for Nightline. In 1995, he was nominated for an Emmy Award for a documentary he produced for ABC's Day One.

He lives in Montreal most of the time where his wife, Barbara Lewis, teaches at Concordia University. But they maintain a home in New York State since he needs to travel often to New York City for his work at the ABC Network.

"The Breaking Point" contains 180 pages and includes an extensive bibliography. Nicholas Regush has divided his material into three parts. The first deals with our potential for violence. The second focuses on forms of violence. The third examines controversial issues related to violence, such as the media, guns, prison and personal responsibility.

The book begins with the story of two ten-year-old boys in Liverpool, England, who, in February 1993, tortured and killed a two-year-old boy. They were found guilty and are serving prison sentences. The psychiatrist who examined the boys reported that they had no жabnormality of mind3. They had chosen to do жevil3 consciously.

There is widespread belief that the mind can choose good or evil. For many years, scientists and educators have studied the interaction between the mind and the brain. Many theories have been developed. They looked for clues in the mental processes of men with cruel natures. Are people born evil or is violence the result of what happens to them in life -- physical and emotional abuse, drugs, alcohol, personal loss, head injuries, etc. There are no answers.

The many forms of violence in our world are too numerous to recount. Aggression against women is widespread; child abuse is high; there are daily reports of homicide. There is violence in the workplace and in the street. Hatreds expressed in public or in the media towards ethnic, racial, gender or religious groups do much to foster hostility. Wounds from insults and put-downs fester slowly in the mind and may become dangerous to society.

The extreme forms of violence are seen in serial killers and mass murderers. There is a chilling chapter on how their minds work. They all seem to have had unhappy childhoods, failures at school and at work and rejected in love. They seem to have wounded brains, filled with anger and thoughts of revenge. Consider Marc Lepine, with a grudge against women. He murdered fourteen women engineering students at the University of Montreal Ecole Polytechnique, then shot himself. George Hennard, who hated his mother, drove his pick-up truck through a window at Luby's Cafeteria in Killeen, Texas and shot twenty-two customers, most of them women. Patrick Purdy, a friendless drifter, drove his station wagon to an elementary school in Stockton, California, shot to death five children, wounded thirty others and shot himself dead. In Dunblane, Scotland, in Marcy 1996, Thomas Hamilton, a loner, killed sixteen school children, a teacher and then killed himself.

The Media -- news, magazines, movies, TV and now, the Internet, is blamed for much of the violence. Its constant portrayal of brutality and cruelty as entertainment has desensitised people to real pain. They have no sympathy or feeling for victims. Some authorities argue that social conditions of poverty, unemployment and discrimination help to trigger anger and hostility. Another school of thought maintains that human beings are biologically aggressive for the purpose of self-defence and survival.

Regush is not optimistic that the level of violence will lessen in the world. His hopes жfor better days rests with the power of ideas to move mountains by transforming opinion and behaviour3.

Perhaps some practical system will be found that will move society away from violence to a more balanced and peaceful world.

- Reviewed by Helen Raycheba, C.M.

Український Музей Канади, С.У.К.
Ukrainian Museum of Canada, U.W.A.C.

Чайне Прийняття

Щорічно, Інститут Св. Володимира і Український Музей Канади, С.У.К. (Онтарійська Філія) улаштовують чайне прийняття з виставкою і випродажою печива, писанок, біжутерії та ручних робіт, які членки Музею виготовляють протягом року, запроси-ли Торонтців прийти, оглянути, купити і зустрітися з приятелями та випити горня чаю з різнородними канапками та смачним печивом.

Прийняття відбулося в неділю, 6-го квітня, ц.р. в винятково теплий день (в понеділок похолодніло і впав сніг) привітом голови Музею Клавдії Микитюк та вдячним словом голови Дирекції Інституту Іваном Франком за постійну допомогу і добру кооперацію між членами.

Студентка Музичної Торонтонської Консерваторії Віра Зміївська - меццо-сопрано (внука о. і. добр. Зміївських) чарувала пристніх співом в українській, італійській і французькій мовах. Це майбутня зірка оперного театру, яка по закінченні Консерваторії пролунає на світовій сцені, в чому бажаємо їй найкращих успіхів!

При цій нагоді Дарія Дяковська подала інформацію про турне церковного хору "Видубичі" з України, які на запрошення Консисторії УПЦК завітають до Торонта з концертом 4-го травня ц.р. і запросила не оминути цей винятковий концерт (при вході мали нагоду послухати зразок пісень).

Галя Слюзар мала на продаж скіфську відзнаку (срібну і позолочену), яку виготовив Іван Котульський. Ця надзвичайно цікава відзнака, яка походить з 3-го і 4-го століття до нашої ери (приблизно 2400 р. тому) і знайдена археологом Б. Мозелевським в 1971-му році в місті Товста Могила (Дніпропетровська область) в Україні, де тоді проживали скіфи на побережжю Чорного Моря і славилися своєю жорстокістю і дивними ритуалами. В 1995-му році розкопано Рижанівський курган Черкащина і знайдено недоторкані тисячолітньої проби золоті вироби, ніби дарунок Україні на пошану 5-тої річниці Незалежної УКРАЇНИ.

Слідували розігравки подаровані різними особами, які щасливці виграли, але чомусь косметичні продукти вигравали мужчини (може тому що їх було менше ніж жінок?)

Після приємно проведеного часу, присутні дякували привітним і працьовитим членам Музею за взірцеве прийняття з надією зустрітися знову.

добр. Катерина Бублик

ВАКАЦІЇ

Вже вакації вітають
сонечком над світом,
його діти зустрічають
радісним привітом.

Сонечко мов м'ячик
котиться по небу,
пригортають його діти
ручками до себе.

Ірочка жвавенька,
мячик підкидає,
Кучерявий Юрчик з лука,
до мети стріляє.

Івасик, Михасик
мандрівці завзяті,
йдуть веселі до табору
в гори, у Карпати.

В Петруся й Миколи
кров моряцька грає -
човником вони мандрують
А куди - хто знає?

На травці-муравці
копунам робота,
Оце Данко вже стріляє
четверті ворота.

Пильна все Олеся
до праці аж рветься:
Вчи мене, кохана мати,
снопики вязати!

Славця і Омелько
хоч і міські діти,
помагають гребти сіно,
Щоб добре упріти.

Дорко жито возить
Гнаткові хвалиться: -
Якби знав ти, як чудово
по роботі спиться!

Біжать роєм діти
до річки, до броду,
і мов жабки викрикають,
скачуть всі у воду.

Ані описати
ні перелічити,
що за гарні гри-забави
придумують діти.

Радісно, бадьоро
в грудях серце б'ється,
не скінчиться його радість,
хоч літо минеться.

Візьмуть діти в серце
соняшне проміння,
щоб на славу виростало
юне покоління!

Рисунки Едварда Козака й Олени Кульчицької
Текст: автор невідомий

Люблю я маму,
Люблю отця.
Люблю ту хату
Де я росла,
Люблю ту школу
Де я учусь,
Люблю ту церкву
Де я молюсь

Українка я маленька
Українці батько і ненька
І сестричка, братчик милий,
Українці ми родились.

Люблю Бога, Тата, Маму
Люблю всю родину,
А також не забуваю
Неньку Україну.

Як я була ще маленька
Лиш до ляльки спосібненька
А тепер я трохи більша
Тілом, духом вже сильніша
І про ляльку вже недбаю
Лише пишу і читаю

Цей вірш деклямувала Катруся Стокалко підчас святкування 67-літнього ювілею СУК, від. ім. О. Кобилянської у Витків, Саск. Марія Стокалко, прабаба Катрусі зібрала і навчила її цей вірш.

Святкування 70-ліття Союзу Українок Канади та Осіннє Чайне Прийняття Виндзор, Онтаріо

В неділю 3-го листопада, 1996 р. відбулося подвійне святкування - 70 ліття заснування Союзу Українок Канади і Осіннє Чайне Прийняття відділу ім Лесі Українки, Виндзор, Онтаріо.

Свято розпочалося в неділю Святою Літургією в Соборі Св. Володимира, яку відслужив настоятель Прот. М. Скрумеда. Підчас Літургії отець і всі молилися за спокій душ покійних членок, а опісля відслужено молебень за здоров'я членок відділу. Підчас моління держала прапор Стефанія Коростіль, голова відділу; поруч неї стояла голова централі, п. Орися Сушко і членкині відділу. Отець Скрумеда, теплим словом привітав достойну гостю п-ні. Орисю Сушко і всіх присутніх та попросив зійти до авдиторії культурного центру на святочний обід.

Авдиторія була гарно прибрана. При дверях стрічала привітальна картина "Українська Дівчина" з написом "Вітаємо - Welcome!". На стінах висіли українські вишивані рушники. Декорацію виконали членкині музею, Лідія Лист і Ольга Торошенко. На залі круглі столи пишались синіми обрусами, по середині вазонок живих цвітів з відзнакою 70-ліття, на тарільці лежала програмка. Головний стіл був прикрашений з сиьно-жовтими обрусами і серветаками. По середині стояв святочний торт з напи сом 70-ліття Ювілей СУК, кругом обдекорований барвінком, що спекла Марія Михальчук. Поруч торта стояли свічки і жовті цвіти. На стіні, вище головного столу, ви сів великий напис 70-ліття "Сіємо зерно на щасливе майбутнє". По залі викладено картини з діяльности відділу.

Відкриваючи святочну програму, предсідниця, культ-освітня референтка, Оля Друль, щиро привітала всіх та висловила сердечну радість із такого поважного числа на святкуванні. Спільно відспівано гімн О Канадо при піані. Галя Фенканин. слідував гімн СУК. Молитву провів прот. О. Скрумеда. По благословенню страв, всі піднесли товст за здоров'я королеви Елисавети II і за здоров'я членок СУК та всіх присутніх. Після обіду, предсідниця представила гостей за головним столом. В продовженні програми слідував привіт голови відділу, Стефанії Коростіль, яка радісно вітала всіх та склала поклін нашим основателькам Союзу Українок Канади. Далі, в програмі Марія Михальчук подала коротку змістовну історію відділу ім. Лесі Українки. Відтак Марджі Джірард читаючи біографію, представила Марка Марзото, студента Мекместир Університету, котрий одержав стипендію $500.00 від відділу ім. Лесі Українки. Предсідниця Оля Друль представила головну доповідачку цего святкування, голову централі СУК п. Орисю Сушко.

Пані Орися Сушко вітала всіх з Ювілейним днем, висловила подяку за запрошення та радіє з цієї оказії, бо викликає для неї спогади замешкання у Виндзорі. В своїй доповіді, Орися Сушко змістовно, двомовно підкреслює зріст організаційної і провідної праці Союзу Українок Канади. Провідництво Союзу мало візію на

1-ший ряд: Стефанія Коростіль, Марія Вахна, Марія Трач, Орися Сушко, Марія Старух, Анна Костинюк. 2-гий ряд: Оля Друль, Марія Михальчук, Галя Вахна, Неллі Король, Галина Панчишак

краще майбутнє. Перед організа-цією стоять важливі завдання - іти та займати нові позиції в українському, громадському канадському житті. Канада бажає, щоб ми своїх гарних і здорових прикмет, які піонери привезли з краю не губили але зберігали, щоб ми своє добре плекали та молодь свою вчили для загального добра. Ми радіємо Самостійною Українською Державою, про відновлення Союзу Українок в Україні і наш обов'язок є допомогти їм сповнити їхні проєкти. Нехай смолоскип освічує нам дальшу дорогу, а здорове зерно сіймо на щасливе майбутнє.

Далі слідувало прочитання поеми присвячено для Союзу Українок Канади з нагоди 70-літнього ювілею. Цей вірш написав Петро Кузик, а його прочитала Марія Старух. Після цього приступлено до відзначення членок за 40 і поверх 40 років членства в СУК. Елейн Масляк по черзі переказала коротенько біографію, а грамоту вручила п-ні Орися Сушко.

Грамоти одержали слідуючі:
-за 40 років - Галина Панчишак
-за 43 років - Марія Михальчук, Леона Боднарчук, Нелі Король, Оля Нілсон
-за 44 років - Галя Вахна
-за 45 років - Марія Старух, Оля Друль
-за 50 років - Анна Костинюк
-за 56 років - Марія Вахна
-за 59 років - Анна Приймак
-за 64 років - Марія Трач (основоположниця)

При кінці цієї церемонії вшанували бувшу голову Марію Старух ви-робленням таблиці з відповідним ґравірованим написом, як вияв вдячности за її віддану працю у відділі - 10 років головою, тобто дві каденції по 6 і 4 роки.

Подяку всім присутним висловила Маріяна Гриньків, головно Орисі Сушко за цікаву доповідь та вру-чила її подарунок. Для Ґлен Джірард що виробив програмки, всі написи і відзнаки, подяку склала і вручила йому подарунок голова Стефанія Коростіль.

На закінчення Прот. М. Скрумеда провів молитву. Відспівано національний гимн України. Відтак краяли торт, присутні брали по кусочку та йшли відвідати при-красний музей.

- Оля Друль, Кор. Секретарка

Проєкт пачення пасок

Вручення стипендії: Стефанія Коростіль, Марко Марзотто, Маркжі Джірард

Академія СУК від. ім. Лесі Українки Виндзор, Онтаріо

В неділю 16-го лютого, 1997 р. СУК, відділ ім. Лесі Українки у Виндзор, Онтаріо влаштував академію в пам'ять Лесі Українки, яка відбулася в Соборі Св. Володи -мира. Настоятель о. Михайло Скрумеда відслужив панахиду за душу поетеси і за душі героїнь. На панахиді голова відділу, Стефанія Коростіль тримала прапор а всі присутні тримали засвічені свічки.

Ольга Торошенко, Добр. Надя Метулинська, Стефанія Коростіль, Лідія Лист, Марія Михальчук, Анна Букса

Після панахиди всі зійшли до авди -торії де стояв портрет увінчаний рушником і квітами. На столі були книжки творів поетки і різні брошурки і дописи героїнь, котрі виробила культ-освітня рефе-рентка Оля Друль.

Слідував смачний обід при-готовлений членками Марусею Старух, Маріянною Гриньків та іншими.

Після обіду слідувала програма, якою керувала Стефанія Коростіль. На жаль культ-освітня рефе-рентка не могла брати участи, але щира подяка Олі Друль за при-готовлення.

Святочний реферат прочитала добр. Надія Метулинська - дуже змістовний про життя і твори Лесі Українки. Дальше в програмі слідували уривки з дописів і поем котрі виконала Лідія Лист, також дві деклямації "Слово чому ти не тведая криця" і "Контра спем сперо".

Слідуючу точку виконала Анна Букса в англійські мові - життєпис Лесі Українки і деклямацію "Лісова Квітка" також в англійській мові. Під кінець добр. Метулинська дала змістовну доповідь про Героїнь.

Марія Михальчук подякувала о. настоятелю за гарно відслужену панахиду, Стефанії Корстіль і всім членкам що брали участь в програмі.

Також щира подяка всім при-сутнім, що не жаліли часу і прий-шли віддати скромний поклін нашій патронці і всім героїням.

Марія Михальчук

Річні збори СУК, від. ім. Лесі Українки, Виндзор, Онтаріо

Річні збори СУК, відділу ім. Лесі Українки, Виндзор, Онтаріо відбулися 5-го грудня. Присутніх членок було 30. Після смачної вечері приступлено до зборів. Голова Стефанія Коростіль відкри -ла збори, також і очолювала річні збори. Молитву провів прот. М. Скрумеда. Голова подала порядок нарад і покликала секретарку прочитати протокол з минулих зборів.

Слідували привіти отця настоятеля і був прочитаний писемний привіт Мирона Друля, голови Соборної громади і відділу ТУС.

Слідували звіти управи про діяльність відділу. За 1996 р. відбули 7 місячних зборів і 11 засідань управи. Відбули слідуючі імпрези - Йорданську Вечерю, Свято Лесі Українки, писання пи санок протягом Великого Посту, Свято Тараса Шевченка разом з громадою і ТУС.

Мали Місію, пекли паски і бабки на продаж і для хворих. Відбули поминальний обід за померших членів громади, Спільне Свячене, Карусель Народів, 70-ліття СУК і Візитацію Владики Юрія. Вислали анкету до централі Союзу і висилали делегаток на Конференцію СУК в Бурлінгтоні і на з'їзд СУС в Торонто.

Жертвували добродійні пожертви на різні хвороби по $100.00, на Фонд Чорнобиля $1000.00, Salvation Army $500.00 і на нашу церкву $130,000. Також закупили Енциклопедію 2, 3, 4, 5 томи.

Контрольна Комісія перевірила книжки та дала касієрці при знання за взірцеву працю і вділила

Абсолюторію уступаючій управі. Номінаційна Комісія прочитала лісту заряду на 1997 рік пропонуючи, щоб той самий заряд залишився. Голова Стефанія Коростіль відмовила головство і також 1-ша заст. голови Маріянна Гриньків відмовила. Рішено вибрати голову на місячних зборах. На цих зборах Марія Старух при йняла головство, однак немає ще заст. голови. Наш пироговий проєкт є дальше успішний. Збори закрито молитвою в год. 10-ій вечора.

Марія Михальчук
рекордова секретарка

День Членства СУК відділу ім. Лесі Українки в Вінніпезі, Манітоба

День членства відбулося 2-го березня, 1997 р. в Катедральній залі Пресвятої Тройці. Свято відкрила голова відділу пані Галя Майба і попросила о. Лакусту провести молитву, а до благословення свята Митрополита Василія. Покійним членкам проспівали ВВічная память".

Після перекуски приступили до офіційної частини. Спільно проспівали гимн Союзу Українок Канади. Голова відділу ім. Лесі Українки сказала вступне слово, в якому підкреслила на важливість придбання нових членів з метою зацікавити їх із працею у відділі. До проведення офіційної частини пані Галя Майба попросила голову членства пані Олю Ковальчук. Пані Оля Ковальчук привітала присутніх. В своєму слові вона підкреслила, що не зважаючи на те, що з ходом часу змінюються методи праці, ціль праці завжди лишається та сама: для церкви, родини, для української громади.

Після цього приступили до відзначення членок. За 50-літню працю при відділі відзначено Розалію Кондру і Марію Саранчук. До відзначення їх представила Галя Ласко, а Оля Ковальчук вручила їм грамоти.

В розваговій частині Михайлик Василюк заграв на цимбалах дві пісні. Присутні нагородили його оплесками.

За 25-літню працю при відділі відзначено Силвію Острижнюк, Беті Кури к-Калабінську та Єлисавету Зучкан. Їх представила Олена Герриті, а грамоти вручила їм голова відділу Галя Майба.

До почесних членок цього року добавились: Лена Школьна, Галя Бабій, Павліна Кревецька, Галя Ласко. Добр. М. Керніцька представила Ми хайліну Школьну і Павліну Кревецьку, Галя Майба - Галю Бабій і Галю Ласко. Грамоти вручила ім Оля Ковальчук, голова Пров. Екз. Манітоби. До 1996 року до почесних членок у відділі належали: Елисавета Білич, добр. Марія Керніцька, Наталія Когуська, Анна Кучерява, Неля Павлик, Марія Симчич, Софія Тисарська, Марія Юрків, Ольга Завісляк.

Прийняли до відділу нових членок. Кей Будзинська представила Діяну Василишин а Софія Дзюба - Надію Негрич та Олену Куценко. Їх привітала голова відділу Галя Майба, вручила їм статут Союзу Українок Канади і червоні маки.

Пані Галя Майба подякувала комітетові членства за добре організовану працю, а всім при-сутнім за участь у святі. До комітету членства належать: Ольга Ковальчук - голова, Кей Будзінська, Софія Дзюба і Галя Ласко.

На закінчення всім відзначеним членкам і всім новоприйнятим членкам проспівали "Многії Літа". **(Знимки на наступній сторінці)**

Подала Олена Гринь

Членки відділу ім. Лесі Українки, Вінніпег, Манітоба

Top row, left to right: Helen Mayba, Sylvia Ostryzniuk, Betsy Kuryk-Kolabinski, Olena Kutsenko, Deanne Wasylyshen, Nadia Negrich, Mae Mandziuk, Olga Kowalchuk. Front row: Rose Kondra, Pauline Krenesky, Helen Lasko, Helen Bobei, Elizabeth Zovchkan, Mary Saranchuk.

День Членства, від. ім. О. Кобилянської в Саскатуні, Саск.

Рік за роком відділ ім. О. Кобилянської в Саскатуні влаштовує День Членства в місяці лютім. Ця імпреза вже стала роковою традицією відколи Галя Гнатишин запровадила її 1973 року за свого головства. За прикладом Саскатуну ідея дня Членства прийнялася в інших відділах СУК і стала традицією. На таку рокову імпрезу відділ дбайливо приготовляє програму, запрошує завчасу відповідного промовця, чоловіка або жінку, підбирає розвагову частину програми, звичайно запрошує СУМКівців , та рішає про характер перкуски. Цими ділянками займаються комітети.

Цього року День Членства відбувся 16-го лютого в неділю пополудні. Програмою вдало керувала Анна Клапушак. Після молитви настоятеля о. Д. Гоголя, і його сердечних побажань дальших успіхів відділові, вона привітала учасників, зокрема молодь.

Голова відділу Анна Стінка привітала присутню на імпрезі гостю з України, Ірину Буровську з Івано-Франківська, а також Л. Сирник з Вадіни та кількох членів з церкви Всіх Святих. Вона скерувала увагу на те, що жіноча організація приносить жінкам велику користь. Приналежність до жіночої організації допомагає виробляти довір'я до своїх сил, поширює світогляд новим знанням, помагає виробити почуття громадської відповідальности, а тим самим підносить культурний рівень жінок і громади. Вона звернулася до молодих жінок ставати членами відділу.

Новими членками відділу стали:

Розанна Малюк, Бесідниця

Александра Шевчук, Марша Грицюк, Шерил Гишка. Анна Клопушак їх викликала, а Анна Стінка вручила кожній статут і рожу. Ольга Вахняк вставляла назви на плиту.

До окремої групи за роками праці відзначено: 60 років Марія Калин, 50 років Марія Доктор, Кароліна Завадюк; 25 років Ольга Бандурка, Ольга Бойчук, Анна Холод (бувша крайова голова СУК), Марія Кіндрачук, Марія Соловій. Анна Стінка вручила кожній грамоту і рожу.

Діти Рідної Школи відспівали пісню "Дзвіночок". Маленькі співали, а старші ритмічно дзвонили дзвіночками. Учениця Кариса Клапушак майстерно виконала скрипкове сольо клясичної композиції Крайслера "Аллегро". Вона належить до молодшої оркестри і періодично виступає в симфонічній оркестрі. Мама Кариси, Леся Клапушак грала супровід.

Петруся Гаврилів представила доповідача Розанну Малюк, фахівця з домашньої економіки факультету відживи, консультант дієти. Вона походить з відомої патріотичної родини Малюків у Манітобі, належить до катедральної управи, до екзекутиви відділу і до Дирекції Кредитової Спілки. Її тема була про велику користь для молоді належати до організації в громаді, бо це допомагає їй розвиватися, поширювати своє знання та вносити до організації свої думки, бажання і стремління з чого користає також організація. Загально прийнятий клич - "Молодь, це наша будучність" висловлює правду. Ольга Вахняк подякувала бесідниці за свіжі думки про участь молоді в організації.

Цікавою точкою на програмі було несподіване запрошення з Києва на літературно-музичні вечори ВИЗНАЧНІ ЖІНКИ УКРАЇНИ на пошану за їх труди для добра України. Це вже п'ятий сезон проходить у Києві для відзначення жінок. Вечори відбуваються в Києві в БУДИНКУ ВЧИТЕЛЯ, де колись містилася ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, а тепер там є наукові організації і вони запрошують на вечори пошани славних дочок України.

Організатором і ініціятором усіх вечорів є доктор філологічних наук, професор, лауреат державної премії ім. Т. Шевченка Федір Погребенник. На кожну зустріч він рехтельно приготовляє вступне слово і запрошує відповідних учасників. На столі розложені книжкові виставки творів і праць згаданих письменниць і культурних діячок.

Це запрошення з Києва прийшло до Савелі Стечишин і управа відділу визичила його на День Членства на показ та інформації, як в Україні вшановують заслуги жінок навіть покійних. Карта запрошення це великого розміру афіша величини вікна на слабому папері, що вже починає на боках дертися. Дві членки високого росту підняли парти високо і так тримали, щоб можна було учасникам прочитати. На карті були назви жінок, їх заслуги і призначений день пошани:

1. Уляна Кравченко (1860 - 1947) письменниця, педагог, діячка жіночого руху в Галичині. 1996, 10 жовтня.
2. Олена Залізняк (1886 - 1969) громадсько-культурна діячка в Західній Україні та еміґрації, педагог, журналіст. 1995, 14 ли стопада.
3. Марійка Донцов (1891 - 1975) письменниця, працівник українського консульства в Копенгагені за часів Української Народної Республіки, мемуаристка. 1997, 16 січня.

З ліва на право: За 25 років, Марія Кіндрачук і Ольга Бойчук. За 60 років, Марія Калин.

4. Ольга Дучимінська (1883 - 1988) письменниця, журналістка, вязень більшовицьких концтаборів. 1997, 13 березня.
5. Савеля Стечишин (1903 -) сучасниця Ольги Кобилянської і наша діячка жіночого руху в діяспорі, журналістка, автор, педагог. 1997, 15 травня.

Таку небуденну карту запрошення вважали потрібним сфотографувати. Марія Сеніцька робила знімки своїм апаратом, а Марія Гарбуз обширніше пояснювала це запрошення. При тому пояснила, що слово діяспора означає землі і держави поза Україною, де осілися українські емігранти на стале замешкання. Канада є державою, що належить до діяспори. Далі вона сказала, що це для нас честь, що тільки наша членка була вибрана на пошану з діяспори. Така пошана їй належить, бо вона має багато заслуг за громадську працю. Ми радіємо, що Україна пошанувала Савелю Стечишин, сказала Марія Гарбуз.

Імпрезу закінчила Анна Клопушак подякою всім, що трудилися декорацією залі, програмою, перекускою. При кінці відбулася розігравка, якою займалася Анна Михайлюк. Щасливе число передплати Променя отримала Марія Лабач. Прихід з імпрези призначено на Промінь. Закінчено День Членства товариською гостиною при чайку та розмовою.

Савеля Стечишин.

First row: Marnie Howlett, Marissa Evans, Amanda Heshka, Alana Heshka. Second row: Mark Antymniuk, Eric Antymniuk, MaryAnn Zemlak, Lacey Ivanchenko. Third row: Mark Klapoushak, Larissa Trischuk, Karissa Klapoushak

З шова ма право: Савеля Сорочка і Клавдія Івасюк тримають карту запрошення. Промовляє Марія Гарбуз. За столом Анна Стінка.

Свято з нагоди 70-ліття СУК, відділу ім Олени Пчілки, Йорктон, Саск.

Ще одне знаменне свято записується в історії відділу СУК ім. о. Пчілки, а саме - 70-ліття свого існування. Святкування почалося Св. Літургією в Українській Православній Церкві Св. Преображення, яку служив о. Прот. Ми-колай О. Равлюк. Членки Ювілейного Комітету, при вході до церкви вітали членок відділу, а особливо бувших голів і гостю пані Соню Бремнир, голову Пров. Екз. СУК, та обдарували їх прекрасними корсажами.

Після Св. Літургії, о. Прот. М. О. Равлюк відправив спеціальний Молебень за здоровя всіх членок СУК. До цієї події, в організований спосіб відбувся вхід з прапорами (Союзу, Український і Канадський), і всі бувші голови тримали свічки під час Молебня.

По закінченню відправ в церкві, всі перейшли до Української Православної Авдиторії де продовжалася програма дня. В залі все було по святочному прибрано; дорогоцінні фотографії наших основоположниць і всіх членок відділу від 1927 р., разом з архівними альбомами були розміщені на столах для оглядання всіх зацікавлених.

Під звуками тасьми Гимну Союзу Українок і супроводі голови відділу п-ні Анни Гудими, відбулася процесія всіх осіб, які мали засідати за головними столами. Жіночий хор, під дирегентурою о. Прот. Равлюка, відспівав Гимн Союзу Українок Канади, слідувала хвилина вшанування пам'яті покійних членок.

Офіційне відкриття і привіт висловила голова відділу п-ні А. Гудима. Перед Ювілейним обідом, жіночий хор під проводом Прот. Равлюка відспівав "Отше Наш", а опісля о. Миколай поблагословив страви і всіх присутніх. Ювілейний бенкет приготовила членка п-ні Лелія Прокопчук, яка посвятила безплатно свій час і працю для цього свята. До великої міри допомогали її також членки громади під проводом п-ні Розалії Борис.

На сцені, з ліва на право: Анна Гудима, Соня Бремнир, добр. Ґеня і Прот. Равлюк, Джовсі Горчинський, Ширлі Прокопець, Лусі Гладун, Леся Джарман, Єлисавета Білан, Катерина Бортняк, Вероніа Трофанюк. Нище сидять, з ліва на право: Марія Деркач, Петруся Процишин, Олеся Піць, Павліна Чабан, Анна Кучерява, Левіна Вінтоник, Наталія Гишка, Анна Фенюк, Славка Скварчук, Катерина Волощук

Ювілейний Комітет очолювала п-ні Марія Деркач, яка уміло керувала програмою свята. Членки Членського Комітету, п-ні Вікторія Стінка і Ширлі Малиш, представили нововписані членки - Лусі Гладун, Джовсі Горчинський, Ширлі Прокопець, а п-ні Анна Гудима перевела приречення з ними. (Ще дві нововписані членки, Анна Ахтемійчук і Наталія Прокопець, на жаль не були присутніми).

Для розвагової точки на програмі запрошено студентів від Українського Танцювального Ансамблю Троянда, які дуже гарно виконали Буковинськиий танець.

При цім великім святі, ми чулися щасливі, що мали змогу вшанувати слідуючих довголітніх заслужених членок: пані Катерину Бортняк за 70 літ постійного членства; пані Веронію Трофанюк за 60 літ постійного членства; пані Лесю Джарман обдаровано доживотним почесним членством. Пані Марію Кирилюк, Єлисивету Білан, Маргарету Крекливиц і Гилду Сироту, обдаровано грамотами за 25 літ постійного членства. Про їхню діяльнісь і щиру працю для Союзу Українок прочитала П. Семенюк.

Прот. М. О. Равлюк мав приємність прочитати привіт від Митрополита Василія і вручити Митрополичу Грамоту для відділу СУК ім. Олени Пчілки, і промовив щиро сердечний привіт від себе, отця пароха. Слідували привіти від голови громади пана Юрія Скварчука; від відділу ТУС п. Івана Ґорчиньского; від відділу Ордену Св. Андрея о. Прот. М. О. Равлюка; від відділу СУМК, Таня Равлюк.

Добр. Ґеня Равлюк представила гостю доповідачку, голову Пров. Екз. СУК, паню Соню Бремнир з Ріджайна, Саск. пані Соня промовила наукову доповідь про життя Союзу в минулому і як ми можемо перемогти труднощі в сучаснім часі. Пані Розалія Камінська сердечно подякувала пані Бремнир за добре представлені розміркування і вручила її скромний дарунок від нашого відділу.

Наша талановита членка, п-ні Ліона Процишин спекла і професійно вдекорувала ювілейний торт, який краяли заслужені членки Веронія Трофанюк і Катерина Бортняк і голова відділу Анна Гудима. відспівано На Многії Літа для всіх членок СУК в той сам час.

Присутні бувші голови нашого відділу були: Петруся Процишин, Анна Цимбаліста, Олеся Піць, Павліна Чабан, Анна Кучерява, Левіна Вінтоник, Наталія Гишка, Анна Фенюк, Славка Скварчук, Катерина Волощук. Всіх обда-ровано спеціально виробленим посвідченням за їхню щиру працю. Пані Анна Кучерява, в імени всіх бувших голів включаючи добр. Марію Керніцьку у Вінніпезі, висловила щиру подяку за запрошення і за вшанування.

Жіночий хор під диригентурою о. Прот. Равлюка відспівав ще дві народні пісні. Пані Катерина Волощук говорила кінцеве слово - вона висловила признання всім нашим попередницям - з великою пошаною клонимо голови перед ними -- вогонь Смолоскипу, який вони так давно запалили, ми не

сміємо позволити, щоби він згасав, а так працювати, щоби він дальше просвічував дорогу молодшому поколінню. Пані. К. Волощук щиро сердечно подякувала по імени всім членкам екзекутиві і комітетів, а особливо подякувала отцеві Миколаєві і добр. Гені, які дуже багато причинилися в праці приготовляючись до 70-літнього святкування.

Піснею "Молитва" закінчено програму свята і запрошено всіх присутніх на споживання ювілейного торта і каву, даючи нагоду присутнім подружньому гоститися.

З нагоди 70-ліття нашого відділу ми висилаємо $100.00 на пресфонд журналу Промінь.

Параскевія Семенюк

З ліва на право: Веронія Трофанюк, Анна Гудима, Катерина Бортняк

Відзначення 70-ліття Союзу Українок Канади, Ванкувер, Б.К.

В 1996 році сповнилося 70 літ від заснування славної жіночої орга-нізації - Союз Українок Канади. Відділ ім. Лесі Українки в Ванкувері, Б.К., відзначив цю подію спеціяльною програмою. В неділю 3-го листопоада, 1996 р. відсвятковано ювілей Союзу Українок Канади, як також відзначено заслужених членок грамотами.

Тої неділі в Катедрі Пресвятої Тройці, о. Прот. Петро Гнатів відслужив Божественну Літургію, після якої правилася Панахида за спокій душ померших членок відділу, імена яких були читані, а їх було багато.

Друга частина святкування відбулася в парафіяльній авдиторії, до якої увійшли всі членки і гості й засіли при відповідно прибраних на цей день столах.

Задний ряд: Маргарета Ременда, Василина Москаль, Ольга Гавришок, Ольга Мамчур, добр. Марія Гнатів, Марія Вакалюк. Передній ряд: Марія Полонич, Уляна Гомола, Вікторія Пушка, Савеля Стасюк, Анна Чорна, Настя Воробець. Нема на знимці: Емілії Чуйко, Славки Шумей, Анелі Стоцький, Олени Дзюбенко.

Програмою керувала голова Членського Комітету, пані Марія Русак. Голова відділу пані Савеля Стасюк відкрила програму та привітала всіх присутніх. По відспіванні гимну Союзу й молитви слідував смачний обід приготовлений членками відділу.

Пані Лідія Гузик представила головного промовця Богдана Зайцева, який говорив на тему нашого кличу ВСіємо зерно на щасливе майбутнє".

Богдан звернув спеціальну увагу на збереження нашої ідентичності тут в діяспорі і наші відносини до незалежної України. Промова Богдана Зайцева була дуже цікавою, а ще більше тому, що до нас промовляв молодий національно свідомий українець, ще недавно актив-

ний СУМКівець та організатор СУМКівських таборів Село.

Після цікавої доповіді слідувало вшанування членок і вручення грамот, яке виконала голова Провінційної Управи СУК на Британську Колюмбію, пані Вікторія Пушка. Слідуючі членки отримали грамоти:
За 5 років членства - Уляна Гомола і Марія Полонич
За 50 років членства: Марґарета Ременда
За 40 років членства - Ольга Гавришок, Марія Вакалюк, Анастасія Воробець, Василина Москаль, Анна Чорна.
За 30 років членства - Олена Дзюбенко, Савеля Стасюк, Анеля Стоцька, Емілія Чуйко, Славка Шумей
За 25 років членства - добр. Марія Гнатів, Ольга Мамчур

На закінчення парох Катедральної Громади в Ванкувері, о. Прот. П. Гнатів, висловив велике признання та щиру подяку членкам Союзу Українок Канади за їх віддану працю, за велику любов до своєї рідної Української Православної Церкви та свого українського народу. Союз Українок Канади, золотими буквами, записав своє ім'я в історію українського народу, тому сьогодні хилимо голови перед основоположницями цієї славної жіночої організації, та бажаємо всім членкам міцного здоров'я й сил у дальшій їхній праці.

Голова відділу пані Савеля Стасюк склала щиру подяку всім за присутність і всім тим хто причинився, щоби це святкування відбулося успішно.

Ольга Гавришок,
референтка Променя

70th ANNIVERSARY of the U.W.A.C. celebrated by Lesia Ukrainka Branch Windsor, Ontario

With pride, we rise with due intent
To this historical event,
To share the wondrous jubilee ...
CYK's 70th anniversary!

The Lesia Ukrainka Branch,
A member of this avalanche
Is proud of what it has achieved,
Promoted, aided and conceived!

Here words alone cannot suffice
Of hopes and dreams and sacrifice,
Of the accomplishments and more
That now are but historic lore!

And we serve on, where, we maintain,
Provide, promote, portray, sustain;
Assist the church, preserve folklore,
Counsel our youth and much, much more!

And on the morrow in our prayers
We pray the Lord to share our cares.
And to UWAC, may you progress
In health and hope and in success!

Peter Kuzyk, October 28, 1996.

О Канада
Написала Рима Поліщук

О Канада,
Кохання моє!
Сині гори на обрії небо тримають,
Повні води співають своє,
Срібні скелі багряний світанок вітають.

О Канада,
Серце моє!
Водоспади веселу музику грають,
В вічно юне обличчя твоє
Свіжі вітри бадьорість вдихають.

О Канада
Казковий край!
Ти мене пригощала красою.
Час прийшов від'їзджати, Прощай!
Залишаю серце з тобою.

67-ліття існування відділу ім. Ольги Кобилянської у Витків, Саск.

В неділю 29-го червня, 1996 р. СУК відділ ім. Ольги Кобилянської відзначив своє 67-ліття. Членки раді, що це свято здійснилося помимо різних перешкодів на протязі двох років.

Свято розпочалося Молебнем в Церкві Св. Духа у Витков, Саск, який відслужив о. Славомир Ломашкевич. В церкві було згадано імена всіх 39 покійних членок від початку існування відділу в 1929 р. В своєму слові о. Ломашкевич щиро привітав членок Союзу, згадав про труднощі, які потрібно було переносити на початках та побажав всім доброго здоров'я і успіхів в їхній праці.

Ювілейна програма відбулася в Народному Домі де вітали гостей Савеля Бузяк і Галя Стокалко подаючи їм програмки з проханням підписати ювілейну книжку. На стінах висіли два коли з гаслом 70-ліття Союзу "Сіємо зерно на щасливе майбутнє", які вирисувала Леся Іванчук. На бічному столі були розставленні різні експонати народнього мистецтва. Столи були прибрані жовтими і синіми обрусами і прикрашені квітами і стяжками тої самої барви що впорядкували Савеля Іванчук і Даруся Ткачук. На сцені були вложені букви ім'я відділу, смолоскип і портрет Ольги Кобилянської прибраний вишитим рушником. Ювілейний торт, який спекла Ольга Волошен, прикрашував вишиті обруси на головному столі. Цвіти, які при крашували сцену і головний стіл з городу Гані Іванчук.

Даруся Ткачук і Савеля Іванчук привітали гостей головного столу і вручили їм корсажі, які виробила і подарувала Іринка (Іванчук) Джарден.

Голова відділу Ганя Іванчук відкриваючи офіційну програму попросила о. Славомира провести молитву. Після короткого вступного слова п-ні Іванчук представила гостей за головним столом і продовжуючи програму прочитала історію відділу, який був організований в 1927-му р. і вступив в ряди Союзу Українок Канади в 1929-му р. В своїому слові голова згадала деякі пригоди на протязі довгих років а зокрема про вклад Федіра Андрущака і о. Подольського.

добр. І. Ломашкевич, Марія Гарбус, Марія Стокалко, Ганя Срайко, Марія Тимко

Слідувала мистецька точка народних танців: танець ВБуковина" виконала Крис-тал Стокалко, і танець ВГуцул" виконали Леся і Данеля Іванчук. Катруся Стокалко деклямувала збірну деклямацію. (поміщена на сторніці Нашим Найменшим).

З ліва на право: Рут Гриневич, Савеля Бузяк, Христина Кловзен, Савеля Іванчук, Ольга Волошен. На переді: Даруся Ткачук, Ганя Іванчук

Головну доповідь виголосила Марія Гарбус із Саскатуну, яка є бувша голова і активна членка відділу від 1935-го р. В своїй двомовній доповіді п-ні Марія підкреслила важливість приналежности до СУК і яке велике значення це має для кожної членки. Пристуні нагородили п-ні Марію гучними оплесками.

Опісля відбулася загальна співанка всіх присутніх включно із дітьми, які були на оселі Зелений Гай і яких вчила Люба Стокалко.

Марія П. Стокалко

Галя Р. Стокалко

Слідуюча точка була вручення грамот заслуженим членкам. Савеля Бузяк вручала грамоти, Галя Стокалко вручала дарунки а Ганя Іванчук читала біографії в яких детально подано їх колосальні заслуги на протязі довгих років діяльної праці. Грамоти одержали Марія Стокалко, Ганя Срайко, Марія Тимко і Марія Іванчук. Голова привітала буших членок, які прибули на святкування і також представила всіх тепершніх членок та всім їм вручила живу квітку.

Марія Котик, бувша членка засвітила свічки на ювілейному торті в пам'ять першої голови бл. п. Теклі Саранчук, яка була головою через три рази, а її доня Ганя Спилчен із Едмонтону була членкою два роки. Решту свічок засвітили Савеля Іванчук і Даруся Ткачук.

Кінцеве слово промовив о. Славомир. Свято закінчено співом ВДостойно є". Після закінчення була товариська зустріч всіх присутніх до чого сприяли різного-роду канапки, солодощі і морозиво. Господинею стола була Христина Кловзен. Галя Стокалко, Савеля Іванчук і Даруся Ткачук обслуговувала головний стіл. Ювілейний торт краяла Ольга Волошен і Рут Гриневич. Членкам, які живуть у старечих домах і членкам, які не були присутні передано торт і квітку. Голова подякувала всім за присутність і за поміч у підготовці до свята включно з Емілією Табашнюк за догляд доповідачки Марії Гарбус. З окрема голова висловила щиру подяку Марії Гарбус за її присутність і цінне слово на ювілейному святі.

Ганя Іванчук

Award for 50 Years of Service with the UWAC

On March 9, 1997, two ladies received awards for volunteer service in St. Olha's Branch, Vegreville, Alberta.

Lena Geleta and Lena Karlychuk each received a certificate for 50 years of service from the National Executive of the UWAC, and a commemorative pin from the Provincial Executive. To mark such outstanding achievement, High Tea with members, friends and family was celebrated where fellowships and camaraderie flowed all afternoon. This was a precedent in the history of this organization and now remains as procedure for the future with the Vegreville Branch.

Lena Geleta had 35 years of service with the Two Hills Branch and 15 years with the Vergreville Branch. Lena Karlychuk served 50 years with St. Olha's in Vegreville.

Rose Hook, president of St. Olha's, welcomed everyone and extended congratulations on behalf of the organization. Very Rev. Father Michael Sawchenko offered blessings and good wishes to all recipients and participants. Sandra Hohol, Provincial President (Alberta) extended congratulations, presented pins, and expressed joy in the good work of our organization.

On this day set aside to show appreciation and to rejoice in the accomplishments, many received deserving dues for service. Nineteen ladies received 10-year service certificates, one lady received her 25-year certificate from the Provincial Executive, seven ladies received 35-year certificates and nine ladies received plaques for 40 years of service.

In conjunction, nine ladies received Associate Member accreditation with full privileges as members for life. Today this organization is thriving with 53 active members and 34 associate members.

We all worked to attain our goals and to serve for the glory of our Lord. We are thankful for this privilege and hope that we be given the opportunity to carry into the future. Today was a reflection and a realization of the valuable contributions, huge sacrifices and the great impact this organization has upon the St. Vladimir Church Community.

- Myrtle Charuk, Publicity Convenor

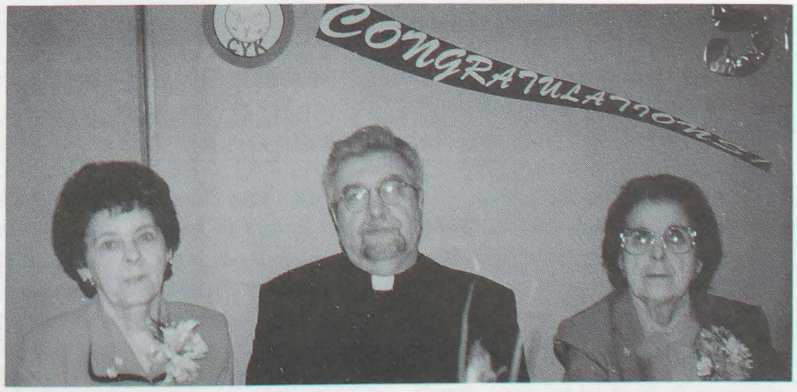

70th Anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada and Ukrainian Orthodox Church of Canada, Descent of the Holy Spirit Mazeppa, Saskatchewan

The UWAC, Olha Kobylanska Branch, was organized in December 1926 with 15 members registered. Meetings were held at the homes of each member. The goals and objectives were set. Membership increased and in 1928 they officially registered with the UWAC. The organization evolved through many phases.

The UWAC Branch's goals were to preserve and cultivate the Ukrainian language, cultural heritage, customs and traditions and support and execute all manner of deeds and acts that contributed to the continual growth of the Ukrainian Orthodox Church. The Descent of the Holy Spirit Ukrainian Orthodox Church at Mazeppa was organized the same year. A sisterhood was organized for the purpose of maintaining the upkeep of the Church. These views of the Branch were fulfilled in spite of limited communication, transportation and technology.

Activities flourished and a Church choir was organized which performed in Church and at many other functions locally and in surrounding areas. A Ukrainian library was established which enriched their knowledge of the goals that they wished to attain. They supported the Ukrainian institutions and participated in the provincial and national conventions.

With progress, the society gained popularity and in 1949, purchased a building which was renovated into a community hall to be used conveniently for all necessary functions.

As time passed, younger generations grew up to carry the banner. Sunday school, Ukrainian school and a youth choir were organized. All the cultural activities continued on. The community was active until the youth reached high school and university age and then left home to seek their chosen future.

By the 1980s, great change took place. Farming practices modernized, land holdings increased, older members aged and passed away and others moved to local towns for retirement. Thus, the rural population declined to the extent that those left had to work much harder to acquire finances for the necessary upkeep of the community and Church activities.

During the 50 and 60 years of existence the members had been honoured and rewarded with honourary awards and pins for their services and on June 2, 1996, we celebrated the 70th anniversary of the UWAC, Olha Kobylanksa Branch, in conjunction with the Ukrainian Orthodox Church, Descent of the Holy Spirit.

The celebration began with the liturgical Church service with His Eminence, Archbishop John, from the Western Diocese of Edmonton, former parish priest, officiating. Assisting was the parish priest, Very Rev. Pavlo Berezniak, and former parishioner, Rev. Taras Makowsky of Dauphin, Manitoba, with the aid of Cornel Zubritski of Edmonton. The Yorkton choir sang under the direction of Very Rev. Nicholas Rawliuk.

A delicious dinner was served by the UWAC with the opening Lord's Prayer sung by the Yorkton choir and blessing of the food by His Eminence Archbishop John.

Front row from left: Doris Makowsky, Julia Korol, Audrey Yaholnitsky, Katherine Makowsky, Marlene Korol
Back row from left: Rosie Kyba, Lena Korol, Emily Kyba, Victoria Korol, Shirley Makowsky, Sylvia Korol, Joanne Zavislak

The highlights of the program were the presentations of 45, 50, 60, and 70 years of service awards from the UWAC to the members of the organization, as well as, long service awards to the church members from His Beatitude Metropolitan Wasyly. Many greetings were received. The program was concluded with "De Zhoda v Rodyni", followed by a social with anniversary cake and coffee.

- Mrs. Doris Makowsky,
Promin Convenor

СИМПОЗІУМ СХІДНЬОЇ ЕКЗЕКУТИВИ СУК

Оттава, Онт.
24-го травня, 1997 р.

В гарний соняшний день коли туліпани були в повному розквіті, відбувся дуже цікавий і успішний Симпозіум Східньої Екзекутиви в приміщенні Українського Православного Собору Успіння Пресвятої Богородиці в Оттаві.

Прибули членки з відділів Лесі Українки - Гамільтон; Барвінок - Ошава; Софії Русової - Етобіко; Княгині Ольги - Гримзбі; Лесі Українки - Монтреал; Доньки України - Монтреал; та Лесі Українки - Оттава.

Також були присутні від кількох відділів члени ТУС разом з їх Головою Східньої Екзекутиви п. Євгеном Криворучком, інші гості та Голова Оттавського відділу КУК Володимир Шелест.

Голова Східньої Екзекутиви, Маруся Венгер відкрила Симпозіум привітавши всіх та попросила о. Ярослава Буцьору до молитви. Ліза Маларик, голова гостинного відділу ім. Лесі Українки в Оттаві привітала присутніх і побажала милого дня. Слідували привіт від Орисі Сушко, Голова Централі СУК; Дмитра Шпитковського, Голова Централі ТУС; Євгена Криворучка, Голова Східньої Екзекутиви ТУС; Івана Михальчука, Голова ТУС Оттава; Др. Василя Чарнецького, Голова Громади Собору, та писемний привіт від Посла України, Володимира Фуркала, який прочитала Галина Михальчук.

Першу доповідачку представила Оля Самець. Це була Маргрета Копала, яка мала доповідь "Keeping the Canadian Dream Alive" в якій вона підкреслила що

Орися Сушко, Оксана Арсено, Маруся Венгер, о. Ярослав Боцюра, Ліза Маларек, Галя Щерблюк

Консервативна партія в якій вона є кандидаткою у виборах, не допустить, щоби Квебек відділився від Канади. (Треба підкреслити, що коли М. Копала була запрошена до програми, вибори ще не були проголошені).

М. Венгер представила Оксану Арсено, молоду і надійну членку відділу Лесі Українки, Гамільтон, яка також є нова англомовна редакторка журналу "Промінь". Вона вже показує намір продовжувати в слідах своєї Мами, нашої Крайової Голови, Орисі Сушко.

Оксани доповідь "Сучасна Перспектива" була двомовною і надзвичайно цікавою і захоплючою. Вона доторкнула кілька сучасних проблем як, чому молоді жінки не стають членами Союзу Українок Канади та як пригорнути молодих жінок мішаних подруж. По кожному доповідачові були питання і дускусії. Одна членка попросила, щоби ця доповідь була поміщена в Промені в англійській мові.

Після дуже смачного обіду, відбулася розігравка а тоді приступили до пополудневої програми. Ліза Маларек представила о. Ярослава Буцьору і попросила до його промови. Тема була "Роля Жінки в Сучасному Суспільстві -- Теологічна Перспектива". Отець роздав всім текст його промови, щоби могли слідити з ним цю дуже глибоку і роздумуючу доповідь. Сучасна жінка яка була творцем людини земного життя, сьогодні бориться за свою ідентичність. Було пропоновано, щоби ця доповідь була поміщена в Промені в двох мовах. Отець відповів що йому було би легше написати цей текст в англійській мові бо всі дані інформації були перекладені з англійської мови, бо нема ані одної книжки в українській мові на тему ролі православної жінки. Очікуємо читати ту дуже цікаву й інформативну статтю в скорому числі Променя.

Михайліна Чарнецька представила останню доповідачку, Betska K-Burr, Performance Coach, Author and Keynote Speaker. Бетска є з українського походження. Вона порушила важливість теплого спілкування мами і дочки. Вона дала дуже цікаву доповідь і демонстрацію про людську силу коли та людина відчуває теплоту і приналежність до якоїсь групи. Вона включила всіх присутніх до веселої й жвавої участи.

Програма Симпозіум закінчилася. Присутні виявили своє задово-

лення гучними оплесками. Маруся Венгер подякувала відділу ім. Лесі Українки, на чолі з головою Лізою Маларек і заступнецею Михайліною Чарнецьку за їх вели кий вклад і вміле організування цеї програми. Також склала подяку паням котрі приготовили смачний обід, всім котрі чим небудь причини-лися до цього успішного дня, всім доповідачам і учасникам.

НА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД зложили слідуючі відділи:
Леся Українка, Гамільтон - $100.00
Доньки України, Монтреал - $100.00
Княгиня Ольга, Гримзбі - $50.00
Софія Русова, Етобіко - $50.00
Леся Українка, Ст. Кетеренс - $50.00
Людмила Старицька-Черняхівська, Торонто - $50.00
Барвінок, Ошава - $30.00
Княгиня Ольга, Лондон - $25.00

Щира подяка всім відділам за підтримку.

По кінцевій молитві, учасники переїхали до Посольства України де були запрошені на прийняття. Там нас привітав Василь Корзаченко, Дорадник Амбасади. Це прийняття було дуже гарне і приємне завершення успішного дня.

- Маруся Венгер

Річний звіт СУК відділу ім. в. Княгині Ольги, Вернон, Б.К.

Річні збори СУК відділу ім Св. Княгині Ольги у Вернон, Б.К. відбулися 15-го грудня, 1996 р. в присутности 24 членок. Збори відкрила голова пані Доротея Панчук молитвою і однохвилевою мовчанкою вшановано пам'ять покійних членок відділу. Предсідницею зборів була Доротея Панчук а секретаркою Розалія Григірчук. Членки управи звітували за діяльність відділу в такому проядку: голова - Доротея Панчук, секретарка - Розалія Григірчук, касієкра - Марія Демко і Анастасія Микатюк, референтка Променя.

Після закінчення звітів п-ні Доротея Панчук зложила щиру подяку всім членкам за добру і спільну співпрацю і згоду у відділі, що уможливило виконання позитивної і корисної праці. Підчас року членки доглядали різні потреби в Божому Храмі, а підчас Різдвяних Свят приготовили Святу Верчерю. Відділ влаштував святочні імпрези в пам'ять Лесі Українки, Ольги Кобилянської і Тараса Шевченка. Членки співають в церковному хорі та розносять подарунки старшим громадянам підчас Різдв'яних і Великодних Свят. Рівнож влаштовують випродаж печива в час Великодня та осінний Базар де продають різні речі і страви та готують смачні перекуски/обіди на Храмове Свято і різні оказії. Членки добровільно допомагають в льокальній шпитальній обслузі та беруть участь в Провінційних з'їздах, в Конгресі Українців Канади і в комітеті Багатокультурности.

Відділ складає пожертви на місцеву церкву в Вернон, Поміч Україні, Укр. Прав. Церкві в Канаді, Колегію в. Андрея, Промінь, Пров. управу СУК, централю СУК, Укр. Музей Канади СУК в Саскатуні, Дітям Чорнобиля, СУМК, рідну школу, місцевий шпиталь, діягнозу раку, слабість цукровиці, темних на очі і на допомаговий фонд телетон.

Заряд на 1997-ий рік:
Уступивша голова - Ліна Кучер
Голова - Доротея Панчук
1-ша заст. голови - добр. Ольга Подтепа
2-а заст. голови - Анна Мичалська
Секретарка - Розалія Григірчук
Заст. Секретарка - Гейл Чез
Касирка - Марія Демко
Заст. Касирки - Югена Наконечна
Референтка Променя - Настасія Микатюк
Референтки Багатокультурности - Ліна Кучер, Софія Княз, добр. Ольга Подтепа
Контрольна Комісія - Марія Сокол, Софія Княз, Ольга Артемовіч
Телефонічний Комітет - Ліна Кучер, Лесовета Паєц
Господині - Галч Малеш, Катерина Богач, Ольга Артемовір, добр. Параня Блажук, Ліна Кучер
Куплення продуктів - Ганя Малеш, Марія Демко
Відвідання хворих - Ліна Кучер, Марія Сокол, Софія Княз
Сестриці - Ліна Кучер, Лисовета Паєц, Антоніна Зозуля

Розалія Григірчук, секретарка

Річний звіт СУК відділу ім. в. Княгині Ольги, Едмонтон, Альберта

Річні збори відділу відбулися 9-го грудня, 1996 р. в церковній залі Св. Михаїла. Зборами провадила Ольга Стельмащук, секретарювала Іванка Хіжан. Вшановано пам'ять покійних членок однохвилевою мовчанкою. Настоятель громади Св. Михаїла о. Володимир Кушнір і голова громади Дмитро Савчук склали привіти. Після прочитання протоколу з минулих річних зборів членки управи здали звіти в такому порядку: Галина Рипка - голова, Софія Павлюк - заст. голови, Галина Клімчук - касирка, Ширлі Воземірска - контрольна комісія. Від добродійного комітету Джін Зотик повідомила, що висилали картки співчуття, скорого виздоровлення хворим, відвідували хворих по лікарнях і домах та вручали їм квіти. Приготовили і доручили хворим і старшим кошики з свяченним в час Великодня.

За працю недільної школи і школи танців звітувала Ширлі Воземірска, повідомляючи, що в недільній школі було 17 дітей а в школі танців було 23.

У своїому звіті за Базаровий Комітет Савеля Стороженко повідомила, що членки писали писанки, пекли паски і бабки, виробляли різні ручні роботи (crafts) , робили голубці і вареники на продаж підчас базару.

Кухарка, Галина Федюк звітувала, що видавали обіди на різні потреби як похорони, поминальні обіди, весілля, храмове свято, Великоднє Свячене і вечерю на Свят Вечір.

Членки відділу співають в церковному хорі. Молода членка, Іванка Хіжан провадить хором. Разом з дітьми недільної школи виступали на концертах - Св. Миколая, Тараса Шевченка і День Матері.

Цього року відділ святкував 35-літній ювілей свого заснування, підчас якого вручив грамоти старшим і заслуженим членкам та за 35 років членства в Союзі.

В 1996-му році склали пожертви на слідуючі цілі:

На церкву Св. Михаїла - $10,800., на резиденцію пароха - $1,145., на школу танців - $680., на недільну школу - $365., спонсурування дітей на оселю Барвінок - $1325., Медична поміч і книжки на Україну - $262., Промінь - $335., Релігійні книжки для громади - $230.

Заряд на 1997 р.

Голова - Щирлі Воземірска
1-ша заст. голови - Софія Павлюк
2-га заст. голови - Марія Попович
Рекордова Секретарка - Наталя Іванишин
Корес. Секретарка - Оленка Зачернюк
Касієрка - Фіона Тарновець
Контрольна Комісія - Леся Король, Розалія Цимбалюк, Ірина Топольніцька
Добродійний комітет - Марія Магера, Джін Зотек, Ріта Пасічник, Розалія Цимбалюк
Церковний Комітет - Оленка Зачернюк, Ірина Топольніцька, Пет Тручан, Леся Король, Марія Магера, Ганина Федюк
СУМК - Маріянна Євчук, Іванка Хіжан
Телефонічний Комітет - Наталка Озіпко, Пет Тручан, Марія Попович
Недільна Школа - Л. Фенскі, Щіла Сорокан
Учительки Недільною Школи - Ширлі Воземірскі
Недільне Підпреємство - Ірина Топольніцка
Членський комітет - Розалія Цимбалюк, Г. Маріянич
Базаровий комітет - Ольга Бетей, Наталка Іванишин, Савеля Сторошенко, Джін Ґейгал, Галина Рибка
Кухарки - Галина Федюк, Розалія Котик, Оленка Зачернюк, Джін Зотек, Наталка Озіпко, Леся Король
Дім Сенйорів - Марія Половий, Розалія Чорнолюк, Пет Тручан, Марія Магера, Марія Голден
Комітет комунікації - Ольга Стельмащук, Марія Половий, Марія Попович, Галина Рипка
Св. Івана Інститут - Іванка Хіжан
Референтка Променя - Ольга Стельмащук
Бібліотека - Галина Климчук, Пет Тручан
Референтка Музею - Фіона Тарновець

Відділ дарує $50.00 на журнал Промінь.

- Ольга Стельмащук, референтка Променя

Річний звіт СУК відділу ім Лесі Українки, Вінніпеґ, Манітоба

Відділ ім Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпезі відбув свої річні збори 1-го грудня, 1996 р. Збори відкрила голова Галя Майба, привітала всіх присутніх та попросила о. прот. Лакусту провести молитву. Після молитви членки однохвилевою мовчанкою вшанували пам'ять членок, які відійшли у вічність. На предсідницю зборів вибрано Олену Гериті, а на секретарку Марію Коваленко. Програму зборів одобрено присутними. Звіти управи і комітетів були надруковані і роздані перед зборами. Всі присутні погодилися, щоб не читати їх підчас зборів. Від контрольної комісії п-ні Леона Радчук сказала, що комісія перевірила всі книжки за 1996 р. і знайшли все у порядку і рівночасно висловила довір'я уступаючій управі. Особливу подяку висловила фінансовій секретарці Леоні Гладюк за добре ведення книг. Звіти управи, комітетів і контрольної комісії всі були прийняті одноголосно.

Номінаційна комісія подала свій звіт. Декілька позицій були доповнені підчас цих зборів. Було вирішено, щоб на будуче номінаційний комітет був призначений на перших зборах відділу і постійно працював у підготовці до річних зборів. Рівнож була дискусія над поповненням рядів молодшими членками.

Перевибрана голова, Галя Майба подякувала всім членкам за співпрацю в минулому році та просила дальшої співпраці в наступному році. Пані Майба подякувала всім тим що в будь який спосіб допомогали в загальній праці відділу та за переведення річних зборів. Особливу подяку винесла Катлин Древняк, що багато допомагала на компютері. Збори закрито за згодою всіх присутніх.

Марія Коваленко,
секретарка зборів.

UWAC Barvinok Branch in Oshawa honours Maryanne Sholdra

Maryanne Sholdra, UWAC member of the Oshawa Barvinok Branch, was recently honoured by the Lieutenant-Governor of Ontario in receiving the Ontario Medal of Good Citizenship. This prestigious award is bestowed annually on 12 Ontario residents who devote their time and efforts as a dedicated volunteer to the community at large. Recipients of the Medal are granted by Order-in-Council to use the post-nominal letters, O.M.C. The investiture took place at the Ontario Legislative Building, with Cabinet Minister Marilyn Mushinski presiding. Several Barvinok members attended.

Maryanne is a former President of Barvinok and currently sits on many committees. She was the first woman to serve on our executive at Parish Council.

Maryanne and her late husband, Robert Michael Sholdra, were CYMK members in their youth and later advisors to CYMK in Oshawa. Both of their parents and grandparents were pioneers of St. John the Baptist, Ukrainian Orthodox Church in Oshawa.

Ms. Sholdra is well known in Oshawa as a very dedicated community volunteer and has received many citations over the years, including the 1984 Ontario Bi-Centennial Medal for volunteer service.

Her current community service includes: member of the Board of Governors for the Oshawa General Hospital; Chair for the Salvation Army Advisory Board, co-founder of the Citizens For a Cancer Centre in Durham Region; co-ordinator for the Optimist Club Easter and Thanksgiving Food Drive for the four local Salvation Army Food Banks in Durham Region; Director of the Oshawa Folk Arts Council - Fiesta annual Community Festival; member of the Art in the Part and Family Fest Committee; and member of the Multicultural Council of Durham Region. Maryanne has also served on City and Regional Council.

Maryanne is a mother of two married daughters and grandmother of four granddaughters. She takes pride in having raised her family to be fine Canadian citizens proud of their heritage.

- Mary Grigorenko, Vice President

CORRECTION

In the Community Events section of the May issue of Promin regarding the donation of Votive Lamps to St. Mary's Ukrainian Orthodox Church in Surrey, B.C. the name of Mrs. Lena Strayski, one of the donors, should have been included as "missing from the picture". We acknowledge the receipt of $165.00 towards the publishing of pictures and the Promin Press Fund.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ
IN MEMORIUM

ANNA GREGORY
1897-1997

Anna Gregory passed away peacefully on April 14, 1997 at St. Michael's Extended Care, Edmonton, Alberta, in her 99th year.

Anna Gregory was born in 1897 in the village of Tulova, Sniatyn County, Ukraine, the youngest child of Ivan and Maria Svarich. The family came to Canada in 1900, settling in the Royal Park District near Vegreville, Alberta. Anna was fortunate to attend Kolomea and Vegreville Public Schools.

In 1915, she married Sam Gregory and settled on a nearby farm where her four sons -- John, Robert, Eugene and Marshall -- were born and raised. Anna and her husband were pioneers in the establishment of the Ukrainian Orthodox Church at Sich-Kolomea and were its faithful supporters.

Their two-storey brick dream home was built in 1925 by her brother-in-law, Joseph Janishewski, who subsequently built many Orthodox and Catholic churches in Alberta and Saskatchewan. The Gregory home was a focal point for gatherings in the area -- practices for church choir and stage performances were held in their living room with Anna taking many leading roles in the plays and concert recitations. Father's Day celebrations and other activities were regulars on their flower garden lawn area. Neighbours dropped in often for card games on the long winter nights.

In 1950, Anna and Sam retired from the farm and moved to Edmonton, becoming members of St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral. There Anna became a member of the Ukrainian Women's Association of Canada and she was head cook for many years. Her son, Bob, and daughter-in-law, Lois, continued to work the family farm, where they raised their children and continued to be a focal point of extended family gatherings and Anna's many birthday parties.

Sam passed away in 1967, and Anna's son Eugene in 1976.

Anna's funeral was held on April 18, 1997, at St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral with V. Rev. S. Semotiuk officiating.

The Loving Memory Card at the funeral read "As Anna Gregory Lived" --

To be the best that you can be
To trust your own ability
To live the way you want to live
To take what each new day can give
To have what means the most to you
To do the things you want to do
To welcome change, to learn and grow
To build on what you think you know
To have a dream you're searching for
To look ahead to what's in store
Life can be all this - and more.

At the funeral dinner, Mrs. Natalka Kit, President of the Ukrainian Women's Association of St. John's Cathedral and long-time friend, cited Anna as a very positive person -- a kind word for all members. She was sensitive, thoughtful, generous and caring. She was an excellent cook for the organization in baking and cuisine. Mrs. Kit further stated we shall not forget the "Anna Gregorys" -- the volunteers who are our greatest asset, who quietly and calmly gave of themselves for so many years.

Mrs. Joan Janis, a friend of 45 years, said, "Aunty was always young at heart even thought the years were piling up." Mrs. Janis recalls the gatherings in Anna and Sam Gregory's home where cousins also shared in the Ukrainian celebrations of Christmas and Easter. Mrs. Janis was a frequent visitor at St. Michael's and recalls Aunty's gratitude that she was able to read the Edmonton Journal, Geographic magazines and many Ukrainian papers and books. Her vision was excellent but realized her hearing was gone. Her great sadness was that her daughter-in-law passed away in 1996. "Ahead of me," she sighed.

Mrs. Janis shared with her Aunty the reading of the memorial card from Ethel's funeral:

"Miss me - but let me go"
When I come to the end of the road
and the sun has set me free,
I want no rites in a gloom filled room,
why cry for a soul set free?
Miss me a little -- but not too long,
and not with your head bowed low,
Remember the love that we once shared,
Miss me - but let me go.
For this is a journey that we all must take,
and each must go alone,
It's all part of a master's plan
A step on the road to home
Miss me - but let me go.

Step-grandson, Rev. Leroy Haynes, in a tearful moving moment in his address, reminded the family how Baba Gregory endeared herself to him and his sister when they came on the scene as step-grandchildren and were embraced with the other grandchildren.

Daughter-in-law Lois Gregory recalled the many community gatherings held in Anna and Sam Gregory's home, the hub of the community. The accompanying picture of Anna depicts a frequent setting at Lois and Bob's farm as Anna and family from Edmonton gathered for regular celebrations on the landscaped grounds. Lois reminded us all how grandmother Gregory recited to her grandchildren all the premiers of Alberta since 1905, all the flowers of the provinces, and changes of new premiers in Canada. This was a test of her memory each day upon rising.

Anna Gregory Honoured

Daughter-in-law Lillian Gregory as Mistress of Ceremonies at the funeral dinner continued the celebration of Anna Gregory's life by the many honours placed upon her in recent years (the sunset years of her life) when she was in her nineties.

In 1992, mother Gregory was in Grey Nun's Hospital for assessment as to placement for a lodge. Her time was extended to take in Christmas and New Year's. Mary Tkachuk from Saskatoon, her son John and Lillian visited her -- we could not immediately find her. Finally, there she was in the dining therapeutic facility teaching staff and patients how to make kolachyky. Under her supervision, the cook prepared the dough in the morning, it rose until noon, and after lunch they all gathered to have fun rolling it out, and shaping kolachyky. What a surprise. The kolachyky were taken down to the kitchen for further rising and when baked to a golden brown we enjoyed them with tea. The same hospital was preparing to celebrate its 10th anniversary year. Anna Gregory was chosen to be part of the publicity and "in hospital photographing and televising" of their activities. She was presented with the following proclamation: "The Board and Staff of the Caritas Health Group, by this Proclamation, declare Anna Gregory to be known now and forever as 'Grey Nun's Cherished Senior 1992'". A huge birthday cake was wheeled in for Anna to cut, sharing with hospital staff and family. They were all amused by her wit. They asked, "To what do you owe your longevity?" She retorted, "I may be aged, but I am not old. I never complain, am not grouchy or crabby".

On September 24, 1993, in her 96th year, mother Gregory was chosen to be the honoured guest for interviews by the television media because of her bilingual abilities. The event was at the commemoration and the unveiling of the monument depicting the toil and contributions of Ukrainians in the 100th anniversary year of their settlement in Alberta, which has a place of honour on the legislature grounds of Alberta.

Also in 1993, Anna Gregory was interviewed several times for her life story by Natalka Shostak from Kiev, Ukraine, a graduate student in folklore studies with Dr. Bohdan Medwidsky at the University of Alberta. Her lifetime story unfolded the early hardships of Ukrainian settlers and became the subject of Natalka Shostak's published essay towards her Master's Degree (1994).

At the prayer service, Natalka informed us that she is also using Anna Gregory's life story in her dissertation towards her doctorate degree. Her tapes include recitations of Taras Shevchenko's lengthy works and other poetry as Anna Gregory remembered them from her earlier days.

Anna Gregory was a grand lady who touched the lives of many people.

Donations in memory of Anna Gregory were made to PROJECT UKRAIN -- a translation into Ukrainian of nursing manuals developed by Grant MacEwan College, Edmonton. The sum realized for this very worthwhile project which was dear to Anna's heart was $2200.

Anna Gregory leaves to mourn her passing her son John (Lillian), Robert (Lois), and Marshall, 7 grandchildren and 10 great-grandchildren.

May her memory be eternal.

- Люна Грегорій

John and Gregory donated $100.00 to the Promin Press Fund in memory of Anna Gregory

У РІЧНИЦЮ УПОКОЄННЯ
АРХИПРЕСВІТЕР ГРИГОРІЙ ВАСИЛІВ

В четверту річницю упокоєння дорогого мужа, батька й дідуся, **Архипресвітера о. Григорія Василева**, який відійшов у вічність 5-го травня, 1993 р. в місті Едмонтоні, Альберта, в світлу його пам'ять, як нев'янучий вінок на його могилу, скла-даємо пожертву на пресфонд "Промінь" в сумі $100.00.
Вічна йому пам'ять!

дружина добр. Марія, Едмонтон, Альберта
син прот. Василь з родиною, Вінніпеґ, Манітоба
син Володимир з родиною, Белис, Альберта

У світлу пам'ять моїх дорогих і незабутніх родичів, бл. п. **Антона і бл. п. Анастазії Марковських** дарую $50.00 на журнал "Промінь". Батько відійшов у вічність 7-го липня, 1947. Мама відійшла у вічність 27-го гурдня, 1965 р. Хай з Богом спочивають в Царстві Небесному. Вічна пам'ять!

Дочка Катерина Кіящук, Едмонтон, Альберта

Відділ СУК ім. Лесі Українки у Ванкувер, Б.К. в пам'ять дорогої членки бл. п. Марії Кульба, яка упокоїлася 8-го квітня, 1997 р., дарує $15.00 на нев'янучий вінок на її свіжу могилу. Вічна їй пам'ять!

Ольга Гавришок, Референтка Променя

У 36-ту річницю смерти мого мужа Корнила Андріящука, котрий упокоївся 1-го червня, 1961 р., у його пам'ять засилаю замість квітів $20.00 на журнал "Промінь", а йому хай буде легка земля.
Вічна пам'ять!

дружина Марія Андріящук

Anne Dutchak, a dear friend and active member of the UWAC, Barvinok Branch in Oshawa will be sadly missed by all those whose lives she touched. The following donations to the press fund have been received in addition to those listed in the June issue of Promin:

UWAC, St. Anne's Branch, Scarborough, Ontario	$50.00
Victoria Masiewich, Oshawa, Ontario	$30.00

У шосту річницю упокоєння мого любого мужа **Григорія Кріпкого,** мого найдорощого приятеля, який упокоївся 22-го червня, 1991 р., в його світлу і ніколи незабутню пам'ять дарую $50.00 на журнал "Промінь". Вічна йому пам'ять!

Дружина Елисавета Кріпкій, Саскатун, Саск.

На свіжу могилу нашої дорогої мами, бабуні, і прабабуні, бл. п. **Катерини Пісьменний**, яка упокоїлася 6-го листопада, 1996 р., даруємо $25.00 на журнал "Промінь". Вічна пам'ять!

Родина

Вже болючий рік минає від упокоєння мого дорогого мужа **Михайла Захарука**, який відійлов у вічність 1-го травня, 1996 р. В його світлу пам'ять жертвую $25.00 на журнаl "Промінь". Вічна йому пам'ять!

засмучена дружина, Марія Захарук
Ту Гилс, Альберта

У світлу пам'ять дорогої та любої родини, які відійшли у вічність - дорогої сестри, братової, бл. п. **Славки Богоніс,** яка упокоїлася 24-го червня, 1970 р., любої мами, тещі бл. п. **Каролини (Корольки) Когут,** яка упокоїлася 4-го липня, 1982 р., батька, тестя, бл. п. **Константина (Костая)**, який упокоївся 12-го березня, 1952 р. Пам'ять і любов за наших покійних є нам найдорожчий дарунок і вони з нами кожний крок нашого життя. В їх незабутню пам'яиь даруємо $40.00 на журнал "Промінь". Покійним вічна пам'ять!

Доні і Зяті
Тоня і Петро Петранюк
Оля і Никола Стручинські

В пам'ять Лариси Огієнко Біди, доньки св. п. професора Івана Огієнка, Митрополита УПЦК, яка відійшла у вічність 10-го березня, 1997 р., складаю пожертву на журнал "Промінь" в сумі $5.00.

Тетяна Сидоренко, Монтреал, Квібек

В пам'ять нашої членки **Галини Влад**, відділ ім. Лесі Українки, Вінніпеґ, Манітоба жертвує $25.00 на Пресовий Фонд Променя. Вічна їй пам'ять!

Галя Майба, голва

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ
IN MEMORIUM

KATERINE (KATIE) WASYLYNCHUK

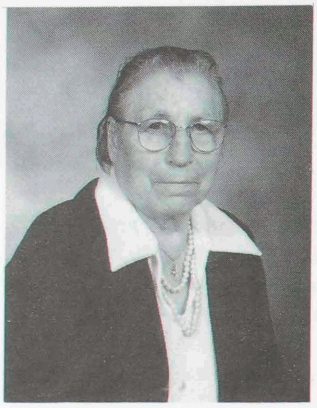

Katherine Wasylynchuk of Edmonton, Alberta, passed away peacefully in her home on February 3rd, 1997.

Katherine was born in Kysiliw, Ukraine in 1912 and arrived in Canada in 1926, first settling in Kahwin, Alberta, where she became involved with other young Ukrainians, who formed a drama group and a women's club. In 1936, Katherine married John Wasylynchuk and two years later they moved to Saslan, Alberta, and immediately helped to organize church services which were then performed by Rev. Hryhory Wasyly. They later moved to Edmonton and joined St. John's Cathedral where their two sons danced in a dance troupe from which the Shumka Dancers evolved. She later had the supreme pleasure at seeing her great grandchild Richard perform with the Shumka Dancers.

In 1959, the Wasylynchuk family joined the then new St. Elias Parish located at 66th St. and 118th Ave. in Edmonton. There they all worked and contributed to the church in many ways. Katherine was honoured by St. Elias' Lesia Ukrainka Branch of the UWAC on June 7, 1994 as a 60-year member of the Association. She was an avid worker with the Orthodox Church and a member of the UWAC until her death.

Katherine was predeceased by her husband John, her sisters Mary Kozak in Ukraine, Jean Matuschuk and brothers Nick, Peter, Bill and John Rachmustruk. She is survived by her daughters Nancy Priske, Mary Ann Wasylynchuk and sons Leonard and Lelvern, as well as beloved grandchildren and great grandchildren, numerous nephews and nieces, and is dearly missed by all who knew her.

The funeral service was celebrated by Very Rev. Mikolaj Derewianka of St. Elias Parish. The honour guard was formed by the members of the Ukrainian Women's Association of Canada.Our Lesia Ukrainka UWAC branch is donating $50.00 to Promin in memory of our dear member. Vichnaja Pamyat!

АНАСТАСІЯ ГРИНИШИН КУДЛОВСЬКА

В першу річницю упокоєння дорогої мами, бабусі, сестри і приятельки згадуємо щирими і теплими думками бл. п. Анастасію (Ковальчук) Гринишин Кудловську, котра упокоїлася 17-го липня, 1996 р. в Лондон, Онтаріо.

Замість китиці квітів у світлу пам'ять покійної складаємо дар в сумі $100.00 на журнал "Промінь". Нехай Господь Бог оселить душу покійної в царстві небеснім а Канадська земля нехай буде її легкою. Вічна їй память!

Брат Михайло з дружиною Ольгою Ковальчук й родина
Вінніпег, Манітоба

На свіжу могилу бл. п. отця Олександра Кравченко, відділ СУК ім. Лесі Українки в Виндзор, Онтаріо, складає в його пам'ять $100.00 на журнал Промінь. Засмученій родині Покійного - Голові Президії Консисторії УПЦК, митр. прот. Др. Олегу Кравченко з родиною висловлюємо найщиріші співчуття.

Оля Друль, корес. секретарка

Провінційна Управа СУК на Манітобу, в пам'ять заслуженої членки, голови відділу ім. Лесі Українки в Трансконі, Манітоба, дарує $25.00 на журнал Промінь як нев'янучий вінок на могилу покійної. Вічна їй пам'ять!.

Ольга Ковальчук, голова
Галина Ласко, фін. секретарка

В залученні пересилаємо чек на $100.00 в пам'ять покійного Миколи Гриня, на пресовий фонд журналу Промінь". Дружині Олені і родині покійного Миколи висловлюємо наші щирі співчуття. Канадська земля хай буде йому легкою, а пам'ять про нього вічною. Вічна йому пам'ять!

Марта Цехош, голова
Людмила Сумик, секретарка

ПРЕСОВИЙ ФОНД
PRESS FUND DONATIONS

Note: *The donations listed in this section include all those received to July 15, 1997. In Memorium donations are acknowledged in that specific section.*

UWAC Lesia Ukrainka Branch, Windsor, ON	$500.00
Janet Swenarchuk, Kelowna, BC	$100.00
Olga Senchyna, Edmonton, AB	$60.00
Melanie Hrebeniuk, Edmonton, AB	$50.00
UWAC Savella Stechishin Br., Kelowna, BC	$50.00
Irene Yaremchuk, Thunder Bay, ON	$30.00
Mary Harbus, Saskatoon, SK	$25.00
Claudia Eliuk, Tolstoi, MB	$20.00
Ninnette Prociuk, Burlington, ON	$10.00
Maria Bourak, Beamsville, ON	$10.00
Valentina Jaworsky, Beamsville, ON	$10.00
Anastasia Belbas, Weston, ON	$10.00
A. Andrushenko, Etobicoke, ON	$10.00
Maria Chernezky, Calgary, AB	$10.00
Sadie Hudyma, Cold Lake, AB	$10.00
Anne Moskaluk, Willowdale, ON	$5.00
Kate Kerluke, Wadena, SK	$5.00
I. Lapczak, Montreal, PQ	$5.00
Melanie Sereda, Brampton, ON	$5.00
Anastasia Dobromil, Montreal, PQ	$5,00
Sofija Ostapchuk, Lasalle, PQ	$5.00

Dobr. M. Kernitsky's 80th birthday (Winnipeg, MB)
Halia Gedow, not Halia Fedow, donated $10.00.

Від наших читачів / From our readers

Вельмишановні Пані Сушко, редакторка журнала Промінь, та пані Арсено, редакторка англомовної частини, та вся Редакційна Комісія,

Вітаю всіх вас і бажаю доброго здоровя, успіху у Вашій праці. Два примірники Промінь я переглянула і перечитала з великим задоволенням. Формат інший, а зміст добре опрацьований, очевидно що журнал знову перебрали добре кваліфіковані членкині нашого СУК.

З глибокою пошаною,
Т. Гарбар

Провінційної Екзекутиви СУК в Альберті

Дорогі Видавництво Променя,

Приємно бачити новий формат Променя і інший підступ до видавництва. Так можна сподіватися що інші люди мають інший погляд. Ми бачимо що ціль Проміня є та сама і це задоволяє нас.

Ґратулюємо Вам за Ваше старання і ваш артистичний талант.

З пошаною,

Василина Ґулуцан
Референка Проміня

Александра Гогол
Голова

Dear Mrs. Sushko,

We offer our congratulations to you and your staff on the introduction of a new and improved Promin.

Our family has a proud tradition subscribing to Promin. Our maternal grandmother, Mrs. Anne Konichkowsky, a founding member of St. Volodymyr's Ukrainian Orthodox Church in Sudbury and its first CYK President, proudly subscribed and supported Promin since its early inception. Continuing this tradition, our mother, Mrs. Rozalia Chudczak, a former CYK Treasurer at the same parish, passed along the spirit of Promin to us. In recent months, she expressed significant enthusiasm and support about the new path Promin has embarked upon.

For us, her daughters, the new look of Promin sets the right tone. However, we hope that future editions will take the next important step. In our view, editorial content is required that reflects contemporary issues challenging women, while at the same time respecting our unique history, tradition. We know this will take time. But we believe that it is the right direction if Promin is to grow, and if the Orthodox community and Ukrainian Canadian society is to thrive.

Бажаємо Вам Щастя!

Христя Худчак і Сузанна Худчак

October 1, 1997
MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB T5R 5R5
31/1
xx1614(D)

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
851 Barton Street East, Hamilton Ontario L8L 3B4 Tel.: 905-312-4742 Fax: 905-524-5362
Office hours - 9:00 a.m. to 4:00 p.m., Monday to Friday

РІЗНІ ВИДАННЯ / ЛІТЕРАТУРА

Ukrainian Embroidery Designs & Stitches	$10.00
Ukrainian Weaving Patterns & instructions (D. Yanda)	15.00
Ukrainian Canadiana	8.00
Ukrainian Daughter's Cook Book (Regina, SK)	12.00
Green Grove Ukr. Orthodox Summer Camp Cookbook	12.00
Heavenly Cookbook (UWAC, Lesia Ukrainka branch, St. Catharines ON)	12.00
Country Cooking (UWAC, Daughters of Ukraine branch, Roblin MB)	12.00
Півстоліття на громадській ниві, *Н. Когуська (Bilingual)*	18.00
Видатні жінки України, *Н. Полонська-Василенко*	5.00
Нариси з української культури, *3 томи (Bilingual)*	10.00
Чверть століття Союзу Українок Канади, *Н. Когуська*	2.00
На крилах пісень, *пісні з нотами, слова Л. Українки*	5.00
Збірник з нагоди 100-річчя народження Л. Українки	8.00
Свята Православної Церкви, *Прот. І. Стус (Bilingual)*	5.00
Ознака Надії? (з подорожі Митр. Василія по Україні), *Прот. С. Ярмусь*	10.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

Духовні пісні для дітей і молоді, *СУК*	5.00
Релігійні пісні - недільних і рідних шкіл, *о. В. Слозар*	2.00
Наша Віра - Our Faith - Levels 1 & 2	8.00
Христос Воскрес - Easter, *F. Pelech*	2.00
Український вертеп - колядки і сценка, *Д. і М. Лунь*	2.00
Статут Союзу Українок Канади / Constitution of the Ukrainain Women's Association of Canada	3.00
Грамоти, 25-літ або більше (можна дописати роки) Certificates, 25 year, or greater, membership	3.00
Грамоти почесні Honorary certificates	1.75
Kurelek Hasty Notes, with envelopes (8 per pkg.)	7.00
Set of 20 pysanka cards	8.00
Silver spoons with Smoloskyp insignia	5.00
Membership pins, Smoloskyp	10.00
Serviettes with Smoloskyp insignia (100 per pkg.)	13.00

Note: Postage, handling and 7% GST extra.